

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32—, polletno
Din 16—, četrtletno Din 9—, ino-
zemstvo Din 64—.
Poštno-čekovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravljenje: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: Cela stran
Din 2000—, pol strani Din 1000—,
četrt strani Din 500—, $\frac{1}{4}$ strani
Din 250—, $\frac{1}{8}$ strani Din 125—.
Mali oglasi vsaka beseda Din 1—.

Usoda naših občin.

Sramotno ponemčena imena naših občin.

Kedaj se bo pač rodil človek, ki bi opisal žalostno usodo naših občin? Tužna zgodovina teh trdnjav slovenskega žitja in bitja je obenem zgodovina trpljenja našega ljudstva. V bolečinah so bile spočete naše občine, zakaj namenjene so bile, da se po njih razširja vpliv nemštvra med slovensko ljudstvo, ali z drugimi besedami, da v 19. stoletju izvršijo tisto delo, ki ga graščinska gospoda v Sloveniji v teku več stoletij ni izvršila v zadovoljstvo dunajske vlade. Že njihova krstna imena so zadosten dokaz za to, kaj se je nameravalo: dati slovenskim delom avstrijske države na zunaj nemško lice, nemški značaj, četudi bi se pod strehami skromnih kmečkih hiš še vzdržal slovenski jezik in ohranile slovenske narodne šege in navade. Naravnost gorostasno in že smešno je, kakšna imena so naprili popolnoma slovenskim vasem in občinam najsiro katastralnim ali političnim. Le nekaj najznačilnejših primerov naj zadostuje: Augenbachdorf v konjiškem okraju, Birkenwald v kozjanskem okraju, Friesach v brež. okraju, Fautsch v kozjanskem okraju, Drafzen v ptujskem okraju, Gorzaberg v ptujskem okraju, Grueßerschuk v ljutomerskem okraju, Hirschendorf v ptujskem okraju, Hörrberg o kozjanskem okraju, Igelsdorf v ljutomerskem okraju, Jellentschen v mariborskem okraju, Jeschenzen v mariborskem okraju, Klanzberg v celjskem okraju, Ober-Obresch v brež. okraju, Schurkental v sevnškem okraju, Schmersdorf v šoštanjskem okraju, Stadldorf v kozjanskem okraju, Urschendorf v ljutom. okraju.

Če že Nemci na sedaj svoji zemlji hočejo na vsak način imena kakor Affenberg ali Affenthal, je to stvar njihovega okusa, da so pa na slovenski zemlji vsljevali nekdaj imena kakor Urschendorf in Schurkendorf, je daleč vidno znameanje njihovega nepoznanja slovenskega jezika, zakaj Noršenci ne pomenijo Urš in Žurkovdol ne pomeni nobenih lopovov.

Pa božja previdnost je čuvala nad slovenskim ljudstvom.

Ravno to, kar je bilo namenjeno, da uniči našo narodnost, ravno to jo je pomagalo buditi k zavesti, utrjevati jo, da je zamogla v sijajnem poletu zrušiti nekdanjo nadvlado nemškega uradništva ter postati pravo ognjišče in žarišče narodnega življenja, slovenske prosvete in kulture. V skromnih kmečkih hišicah slovenskih občin so se rodili tisti sloviti možje,

ki so prvi vzbujujali slovensko narodno zavest z besedo in peresom, ki so zanesli glas o Slovencih v svet in svet takorekoč prisili, da nas je začel spoznavati in upoštevati. Niso sicer še izginili stoletja stari predvodki o nas, a slovenska žilavost ne popušča in ne sme popuščati tako dolgo, dokler ti napačni predvodki ne izginejo.

Dvojezični napis.

Velika večina slovenskih občin je bila ustanovljena okrog leta 1854. Par desetletij je moral slovensko ljudstvo mirno nositi ta jarem. Ko je pa dobila stara Avstrija ustavo, se je začel boj za dvojezične napis, dvojezične pečate in slovensko uradovanje v slovenskih občinah. Potoki črnila so bili porabljeni za brezstevilne vloge, prošnje in pritožbe v tem oziru. Kaj vse pa so morali prestati ubogi župani slovenskih občin, vedo samo oni in državni uradi stare Avstrije, zakaj vsega pogumni slovenski možje niso potožili javnosti. Še danes živijo ljudje z visokimi naslovi v Sloveniji, ki n. pr. med vojno niso hoteli znati in ne razumeti slovenski, v Jugoslaviji pa so postali največji Jugosloveni! Slovensko ljudstvo jim je deloma odpustilo, deloma je pozabilo krivice, ki so jih morali prestajati njegovi predstavniki kot slovenski župani naših občin.

Nova natezalnica.

Prišlo pa je četrto desetletje 20. stoletja in bivši režim JNS je djal slovenske občine na novo natezalnico. Razmetaval je in družil je naše občine po volji političnih vodij krajevnih organizacij JNS kakor vihar raznaša jesensko listje na vse strani in ga kopici v jarkih in globelih. Nekdaj se je slovensko ljudstvo smelo braniti in se pritožiti, zadnja leta so bili takšni poskusi kruto kaznovani in zatriti. Zopet je molčalo slovensko ljudstvo, primorano molčalo in čakalo jasnejših vremen. In prišla so te vremena in s silovitim naskokom so začele prizadete občine zahtevati svoje pravice nazaj. In kaj se je zgodilo? Od ljudi, ki ne predstavljajo nikogar na svetu razven sebe, se je v zadnjem času porinil zapah stremljenju volilcev, da bi si ne mogli urediti občin po svoji volji. In z drznostjo, ki ji ni lahko najti para, poskušajo ljudje, ki so po hrbitih trpečega ljudstva prišli na vrh, zagovarjati storjene krivice in kričijo v svet, da pri spajanju občin ni imela politika svojih prstov vmes. Zakaj hočejo tisti, ki so prinesli toliko nesreče v Slovenijo, sedaj to zanikati? Če kdo drugače govori kakor misli, pravimo Slovenci temu: laž. Če slišimo lagati neizobraženega

človeka, ga pomilujemo, če stori kaj podobnega od kulture obilzan človek, bi pričakovali, da izgine s površja javnosti v istem trenutku, ko je laž izgovoril. Pa naj kričijo še tako glasno, naj lažejo še tako na debelo, ne bodo našli danes človeka, ki bi jim veroval. Kakor takrat, ko so avstrijska oblastva na željo nemškutarije trgala v Sloveniji okolice od mest in trgov proč ter ustanavljala posebne okoliške občine, nikdo ni verjel, da bi se to vršilo iz skrbi za gospodarsko korist, zakaj vsi smo dobro vedeli, da se vrši vse to z namenom, ohraniti nemški, odnosno nemškutarski značaj naših trgov in mest, podobno dandanes nikdo ne veruje v besedičenje tistih, ki so tako vneto zagovarjali in še zagovarjajo komasacijo — spajanje — občin v zadnjih letih.

Naj se enkrat konča trpljenje naših občin!

Pustite jim svobodno roko, naj se združujejo po volji volilcev, zakaj ti bodo vedeli najbolje, kaj jim prija. Če torej hočejo volilci, da se popravijo krivice, ki so bile nekdaj storjene po samovolji nemških uradnikov, kakor tudi one, ki jih je zarešila JNS v svoji politični zaslepljenosti, naj se ne mečejo volilcem polena pod noge! Če smejo biti v Evropi majhne državice, zakaj bi ne sme biti tudi majhne občine, če volilci to želijo? Odvzemite občinam nepotrebno delo in stroški bodo kmalu manjši; kdor pa jim nalaga delo, jim to delo naj tudi plača! In svobodne volitve jim dajte! Volilci bodo sami poskrbeli, da pometejo s korupcijo na občini. Sedaj pa tisti, ki vedno nosijo na jeziku: pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal, najbolj nasprotujejo temu, da bi v svojih občinah odločevali volilci občine. Jerobstva so naše občine imele več ko preveč že nekdaj, naj se jim prizanese ž njim vsaj v Jugoslaviji, v res svobodni Jugoslaviji!

V NAŠI DRŽAVI.

Vlada na delu za kmeta. Vlada je do 1. oktobra ukinila vse prisilne prodaje premičnin in nepremičnin zaradi neplačanih obrokov ali obresti zaščitenih kmečkih dolgov. Dr. Stojadinovičeva vlada bo v najkrajšem času rešila vprašanje kmečkih dolgov na način, ki bo vpošteval težki obveznosti kmeta in ne bo zadel njegove kreditne sposobnosti, ne da bi škodoval vrednosti dinarja. Ker je mnogo dolžnikov kmetov že zdaj izgubilo zaščito po prejšnji uredbi, je kraljevska vlada v že-

iji, da kmeta še dalje zaščiti, izdala novo uredbo o odgoditvi izvršbe za kmečke dolbove. Do 1. oktobra 1936 so odgodene vse prisilne prodaje nepremičnin za kmečke dolbove in za neporavnane obresti. Ukinjene so tudi vse prisilne prodaje premičnin in odvzem premičnin. Odgoditev prisilne prodaje nepremičnin in ukinitev prisilne prodaje premičnin za neplačane dolbove sta odrejeni zato, da se kmetu zavaruje imetje, ki z njim danes razpolaga.

Parlamentarni odbori so imeli seje v tem tednu.

NIČ NOVEGA!

Mnogi se prijemajo za glavo, ko berejo o navodilih, ki jih neka nacionalna fronta daje svojim poverjenikom in zaupnikom. In vendar to ni nič novega. Tega dela je vajena nacionalna »celotnost« od svojega početka. Kdor je dobil pred oči letak »centralnega agitacijskega odbora za volitve v narodno skupščino« leta 1931, izdan v Ljubljani dne 29. oktobra 1931, ta se bo spomnil, da so navodila, ki so jih dobili »sreski in krajevni odbori, kandidati in namestniki« leta 1931, podobna navodila, ki se pošiljajo dandanes, »seveda političnemu stanju primerno!« Mislimo tu predvsem na to, kar zadeva surovost, hinavščino in strahopetnost glavnih nacionalnih generalov. Če hvalijo danes »demonstracije, s katerimi se slabí vlada«, so takrat naročali »vsem agitatorjem, naj postopajo z grožnjami in skrajno surovo«. »Kmetom naj se zagrozi, da bodo po volitvah rubežni, ki je bo deležen vsak, ki dolguje državi davke, če ne bo šel volit; gostilničarjem, avtobusnim podjetnikom in trgovcem naj se zagrozi z izgubo koncesije, če ne gredo volit«. Generali nacionalne celotnosti ali celotne nacionalnosti so pač lahko vnaprej vedeli, da si bodo zaupniki marsikje nakopali sovraštvo in škodo, a to jih ni motilo; strahopeten general se takrat skrije, kadar žvižgajo krogle, in se prikaže takrat, ko se delijo odlikovanja. Zato pa priporočajo sedanja navodila: »vse delo naj se vrši le pod imenom nacionalne fronte in naj se stranka radi taktike čim manj omenja«. Razumljivo! Na klic JNS dandanes ne zalaj niti najbolj sestradan pes in če generali nacionalne fronte niso čisto gluhi, da navedemo samo eno, prav lahko slišijo, da je posebno med kmetskim ljudstvom največ preklinjanja nad zaščito, takoj za tem pa nad JNS, ki je zaščito prinesla in ž njo skopala grob kmetskemu stanu. In to ji ne bo pozabljeno in ne odpuščeno!

V DRUGIH DRŽAVAH.

Romunski kralj obiše Bolgarijo. Začetkom prihodnjega meseca pride na obisk v Sofijo romunski kralj Karol II. Vrnil bo obisk bolgarskega kralja Borisa, ki je bil pred poldrugim letom v Bukarešti. Ta poset bo obenem potrditev zbljanja med Romunijo in Bolgarijo.

Grki ne dajo Bolgarom izhoda na morje. Po mirovni pogodbi bi morali Grki dovoliti Bolgarom prost izhod na Egejsko morje, česar se pa silovito branijo. Ko je sedaj Turčija izjavila, da bo vzliz prepovedi po mirovni pogodbi utrdila Dardane, so Grki na utrditev pristali, pa le s pogojem, da se Bolgarom še za naprej brani dostop na Egejsko morje.

Mrzlična oborožitev Nemčije. Francoski listi s skrbjo opozarjajo na mrzlično oboroževanje Nemčije na suhem, na morju in v zraku. Nemčija gradi ogromne množine letal po najnovejših izumih. Nemška letala so danes prva na svetu glede hitrosti, nosilnosti in oborožitve. Na morju napreduje oboroževanje z enako naglico. Poleg izrecnih vojnih ladij je Nemčija letos dogradila tri ladje, o katerih trdi, da so določene za promet z Daljnim vzhodom, so pa v resnici prikrite križarke, ki dosegajo hitrost 30 vozlov na uro in se lahko takoj izpremenijo v prave bojne ladje. V Porenju je Nemčija zgradila celo vrsto utrdb, ki prav nič ne zaostajajo za proslulo betonirano Maginotovo linijo na francoski strani.

Preganjanja v Španiji. Socialisti so začeli s silovitim preganjanjem svojih političnih nasprotnikov. Ječe se polnijo s pripadniki drugih strank ter je bilo dosedaj aretiranih nad 2000 ljudi zaradi političnega prepričanja. Odpuščati so začeli tudi iz armade one častnike, ki ne simpatizirajo s komunističnimi in socialističnimi gospodarji. Tako izgleda ta »zlata svoboda« v Španiji, ki jo tako poveličuje naše socialdemokratsko časopisje!

Nemiri v Palestini. Anglia je obljudila

židom po svetovni vojni, da si bodo lahko ustanovili v Palestini svobodno državo. Angleži so dali to obljubo v zahvalo, ker so postavili židje med svetovno vojno proti Turkom nekaj legij. Po vojni se je rodil židovski nacionalni ali cionistični pokret, da so se začeli po celem svetu razkopljeni židje zbirati v Palestini, kjer bi si osnovali svoj lasten dom in državo. Naseljevanje židovskega plemena je zadelo posebno sedaj na hud odpor Arabcev, ki so si pred stoletji osvojili sveto deželo z orožjem. Judje so pripeljali seboj v Palestino kakih 10.000 komunistov, ki povzročajo nemire in hujskajo ter napeljavajo Arabce v komunizem, ki je tem poslednjim čisto nekaj tujega. Računajo, da je naseljenih danes v sveti deželi nad 400.000 židov, ki pa niso za nobeno delo in živijo od zbirk, katere priejajo zanje njihovi verski tovariši iz celega sveta. Res od obdelovanja zemlje se preživlja kakih 15.000 židov, vsi drugi pa so upali, da jim bodo opravljali Arabci težaška dela. V očigled takim nakanam se Arabci oborožujejo in njihovi voditelji izjavljajo, da bodo kljub angleškemu pokroviteljstvu z oboroženo silo obračunali z židovskimi priseljenci in od židov najetimi komunističnimi rovarji.

Krivoverske knjige. Večkrat je bilo slišati in čitati, da krožijo po deželi gotovi ljudje, ki ponujajo ter razpečavajo ljudstvu razne krivoverske knjige. Tako se je tudi zgodilo, kakor se nam poroča iz okolice Ptuja, na letošnji veliki petek. Omenjenega dne se zglaši na mojem domu, tako nam dobesedno poroča naš dopisnik, neki mlad in lepo oblečen gospod. Začne razvezovati svoj nahrbtnik. Trenutno sem mislil, da bo privlekel iz njega kakš saharin ali kamenčke za vžigalnike; toda iz nahrbtnika potegne dve knjigi in mi nju ponudi v nakup. Hitro malo prelistam ter takoj ugotovim, da imam tu opravka s krivim prerokom, ki razpečava krivoverske knjige. Vprašam ga, zakaj knjigi nista odobreni od višje cerkvene oblasti? Mesto stvarnega odgovora začne zabavljati čez katoliško cerkev in o katoliški duhovščini govoriti s strupeno lažnjivostjo. Ostro ga zavrnem in naženem iz hiše. Knjigi sem mu kajpada dal nazaj. Ko je končno videl, da nič ne opravi, je hotel kar k mojim sosedom. Zagrozil sem mu, da grem pred njim ter pojasmim vsakemu njegovo hudobno namero. Tega se je zbal ter krenil na čisto drugo pot. Tako naj stori vsak v sličnem slučaju in nehali bodo ti krivi preroki z razpečavanjem svojega krivega evangelija med našim poštenim podeželskim ljudstvom. Proč s slabimi knjigami in nekrščanskimi listi iz naših hiš! Imamo Slovenci, hvala Bogu, dovolj dobrih knjig (n. pr. Družbe sv. Mohorja), mnogo poučnega ter zdravega berila nam tudi nuditi naš »Slovenski gospodar«, kateri pač naj ne bi smel manjkati v nobeni slovenski, krščanski hiši!

Veliki petek Callesa. Bivši predsednik mehiške države Plutarh Elija Calles je

strupen Sovražnik katoliške cerkve. Bil je na čelu marksistično-holjševiške stranke in izvajal njen program napram drugim, ne pa napram sebi. Za sebe je bil najhujši kapitalist, ki je izrabljal delovno ljudstvo ter si tako ngrabil milijone. Da bi pozornost ljudstva odvrnil od lastnega oderuškega počenjanja, je izdal naredbe zoper duhovščino ter preganjal katoliško cerkev. Zaslepljeni delavci so mu verjeli, napadali duhovnike in zveste katoličane ter jih morili, napadali cerkve in požigali samostane in katoliške šole. Calles pa si je smehljajočega obraza menjal roke ter polnil žepe, ki jim ni dna. Vsa doba Callesovega paševanja je bila za katoličane mehiške države kakor vedno trajajoči veliki petek, dan preganjanja, trpljenja in smrti. Pa je tudi za Callesa prišel veliki petek. Zgubil je mesto državnega predsednika. Ni bil samo nagnan s predsedniškega stolca, marveč izgnan iz države. Ko se je vrnil, mu je »nehvalenost« komunistov zagrenila bivanje v deželi. Komunistični delavci, med njimi zlasti ženske, so kar trumoma prihajali k njemu in zahtevali: »G. Calles, vi ste bili naš vodja, torej prvi komunist. Bogat milijonar ste, mi pa nimamo nič. Razdelite svoje premoženje med nas!« Ko gre za lasten žep, pa je redkokdo komunist, najmanj Calles. Ni svojega bogatega žepa odprl, še tesnejše ga je zaprl. Svetovali so mu, naj prostovoljno zapusti državo. Debelokožni Calles ni hotel. Tako so ga napisled letošnji veliki petek aretirali, prignali na letališče ter prisili, da je stopil v letalo, ki ga je odpeljalo v Zedinjene države v pregnanstvo. Kdor drugim jamo koplje . . .

ROMANJE V SLOVENJGRADEC.

Lani 26. maja je minilo 700 let, odkar je bila sv. Lizabeta, patrona III. reda sv. Frančiška, od papeža Gregorja IX. v mestu Perugia prisjeta svetnicam. Nebrojna množica ljudstva se je te svečanosti udeležila; sv. oče Gregor IX.,

velik prijatelj sv. Frančiška in njegovih redovnikov, je kot 90letni starček na glas zaplakal, ko je prvi zaklical: »Sveta Elizabeta, prosi za nas!« Saj sta tolikokrat govorila s sv. Frančiškom o tej preblagi kneginji, sv. Elizabeti Turingiški. — V mestu Marburg na Nemškem, kjer je sv. Lizabeta živila in delovala, so spomin njene proglašitve za svetnico praznovali z največjo svečanostjo dne 1. maja 1236 (torej pred 700 leti), ko so njeni truplo, še popolnoma nestrohnjeno, vzdignili iz groba in ponesli v cerkev, katero so njej na čast že leta 1235 za silo pozidali, a šele čez 150 let dokončali. — Kakor sporoča kronika, se je te svečanosti udeležilo do 200.000 vernikov, mnogo škofov in celo sam nemški cesar Friderik II. On je zaprosil za njen roko, ko je bila vdova, a je odklonila. Zato jo je hotel počastiti pri tej svečanosti. Pomagal je prenesti njene sv. ostanke v cerkev in pri svečani božji službi je pristopil k njej in ji je položil na glavo zlato krono in svečano izgovoril teles besede: »Ker Te nisem mogel kronati v življenu kot kraljico, Te hočem s to krono počastiti kot kraljico v nebeskem kraljestvu!« — Leta 1235, ko so začeli zidati cerkev na čast sv. Lizabeti v mestu Marburg na Nemškem, so začeli zidati cerkev tej svetnici na čast v rojstnem kraju njene matere Gertrude, žene Andreja, kralja Ogrskega. In ta rojstni kraj je — Slovenjgradec! Bila je grofovskoga stanu, grofov Andechs-Meran, ki so imeli svoj sedež v Starem gradu pri Slovenjgradcu. Cerkev je pozidal brat Lizabetine matere, torej lastni ujec sv. Lizabete, akvilejski patrijarh Bertold grof Andechs-Meran, ki je tudi to prekrasno svetišče sv. Lizabete — sedanjo župno cerkev v Slovenjgradcu — dne 30. aprila 1251 sam posvetil. Ta plemeniti patrijarh je kmalu potem umrl (23. maja 1251) v Akvileji. Svoje dedno slovenograško vlasteništvo je daroval akvilejski cerkvi; potem so to prevzeli Habsburžani, od teh pa ljubljanski škofovi, ki še imajo sedaj patronat nad župnijo Stari trg pri Slovenjgradcu in nad mestno župnijo Slovenjgradec. — Prekrasna cerkev sv. Lizabete v Slovenjgradcu je bila, torej kot prva cerkev njej na čast pozidana. In to je povod, da cisljska tretjeredna skupščina poroma k njej v nedeljo 10. maja, da tako dostojno počasti njen 700letni spomin, odkar je svetnicam prišteta in da se priporoči njeni priprošnji in njenemu varstvu. Temu romanju se naj pridružijo vsi tretjeredniki na progi Celje—Slovenjgradec, pa tudi drugi, ki niso v III. redu, so vabljeni:

Načrt romanja je ta-le:

V nedeljo pelje posebni vlak iz Celja in sicer ob 8. uri zjutraj; stoji na vseh postajah do Velenja, potem v Doliču in Mislinju. V Slovenjgradec pridemo ob 10.40; gremo v procesiji v župno cerkev sv. Lizabete, tam bo ob 11. uri pridiga (g. župnik Soklič) in sv. maša. Ob dveh bodo šmarnice in litanije v Starem trgu. Ob treh popoldne bo v društveni dvorani govor g. dekanu Fr. Ks. Meška, nato gledališka predstava »Sv. Lizabeta«, ki jo bodo proizvajale klarice pod vodstvom šolskih sester iz Celja. Ob pol sedmih zvečer se vrnemo domov in smo ob pol devetih zopet v Celju. Vsak si kupi na svoji postaji nedeljsko karto, ki velja tja in nazaj. Stane od Celja 28 Din, od drugih postaj pa tem manj, čim krajša je proga. Na veselo svidenje!

Romanje na Trsat in izlet z ladjo po morju na prekrasni otok Rab, bo letos o binkoštih pod zelo ugodnimi pogoji. Iz vseh krajev Slovenije so že priglašeni romarji. Tudi vi se boste ude-

ležili tega romanja, če preberete podrobna pojasnila, ki jih pošlje vsakmur zastonj pisarna: »Po božjem svetu«, Ljubljana, Šentpeterska vojašnica.

G. Vlado Pušenjak †.

Iz življenja in delovanja.

Vse je presenetila 23. aprila nenadna vest, da je podlegel v Mariboru srčni kapi g. Vlado Pušenjak, nadrevizor Zadružne zveze, bivši dolgoletni poslanec, mariborski občinski odbornik itd.

Rajni se je rodil leta 1882 na Kapeli pri Radencih. Kmalu po končani gimnaziji se je posvetil zadružništvu, katerega je študiral v Nemčiji v Darmstadt. Ko se je vrnil iz tujine, je stopil v službo pri Zadružni zvezi v Ljubljani leta 1907, kjer je neumorno deloval do mnogo prerane smrti. Pušenjakovo delo so vse naše posojilnice, hranilnice in razne zadruge po Slov. Štajerskem, katere je nadziral in jim je bil preizkušen svetovalec do zadnjega izdihljaja, dobro poznale.

Za narodnega poslanca je bil izvoljen dne 28. novembra 1920 in je z veliko vnemo ter požrtvovalnostjo zastopal v parlamentu težavna in obsežna okraja Slovenjgradec in Gornji grad. Velike so njegove zasluge, katere si je pridobil kot finančni strokovnjak v finančnem odboru. Mnogo se je trudil za povzdro gospodarstva v Mariboru, kjer je bil več let član občinskega odbora in je bil predsednik upravnega sveta mestne hranilnice. Posebno je še treba poudariti, da je bil rajni Vlado, odkar se je pojavil v javnosti, eden najbolj vnetih sotrudnikov »Slovenskega gospodarja« in sploh vseh političnih in gospodarskih listov naše stranke. — Zapušča ženo in štiri otroke.

Zadnje spremstvo.

Zadnje spremstvo enega najboljših naših gospodarskih strokovnjakov se je začelo razvijati v častnem številu v soboto 25. aprila ob pol 5. popoldne izpred hiše žalosti na Miklošičevi cesti.

Pred hišo Zadružne zveze je opravil mrtvaške molitve ob asistenci g. stolni župnik Umek. Nato sta se poslovila od rajnega g. mestni župan dr. Juvan in za Mestno hranilnico g. V. Grčar. Žalostinko je zapel moški zbor pevskega društva »Maribor«, nakar se je začel pomikati dolg sprevod mimo stolne cerkev na Glavnem trgu in na pobreško pokopališče.

Kot oposlanec vlade je bil v sprevodu g. minister dr. Krek, dva zastopnika stolnega kapitla, pokojnikovi bivši poslanski tovariši, nekateri sedanji poslanci JRZ, bivši mariborski župani, zastopnika političnih oblasti ter mnogo Pušenjakovih prijateljev, znancev in vseh onih, ki so in bodo znali ceniti njegovo veliko gospodarsko delo za Slovensko Štajersko.

Od odprttem grobu sta govorila o rajnega zadružnih in političnih zaslugah pomembne besede g. mestni župnik in mariborski podžupan g. Franjo Žebot.

Po odpetju in odigranju žalostinke je pokrila slovenska zemlja truplo toliko let prezgodaj preminulega vsestransko delavnega moža, katerega bo težko pogrešala kot preizkušenega finančnega strokovnjaka ne samo Slovenija — da, vsa Jugoslavija!

Osebne vesti.

Petdesetletnico je obhajal 24. aprila naš ban g. dr. Marko Natlačen. K jubileju naše čestitke!

Duhovniške vesti. G. župnik v Ločah 60 letnik. Duhovni svetnik in župnik v Ločah g. Marko Žičkar je obhajal 23. aprila 60 letnico. Rojen je v Sevnici ob Savi. Studiral je v Celju in v Mariboru in je prejel mašniško posvečenje leta 1898. Kaplanoval je v Grižah in Konjicah, odkoder je prišel za župnika k Št. Jerneju pri Ločah. Od leta 1918 je na občo zadovoljnost župnik v Ločah. Kot neustrašen narodnjak je bil med svetovno vojno preganjan in soglišči žandarji v Gradec. Delavnemu in zaslužnemu duhovniku, narodnjaku in kulturno-gospodarskemu delavcu k jubileju naše čestitke! — Inštaliran je bil 27. aprila na župnijo Sv. Pavel pri Preboldu dosedanjji g. župnik v Breznu, Marko Sagaj. — Župnik pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu je postal g. Vinko Holman, provizor istotam.

Katehetski izpit so napravili pred drž. komisijo na ljubljanskem moškem učite-

ljišču gg. frančiškani p. Kasijan Farič, katehet na pomožni šoli v Mariboru, p. Ciprijan Napast, katehet na osnovni šoli v Novem mestu, in p. Rupert Suhač, katehet na krčevinski šoli pri Mariboru.

Smrt našega vzornega moža. Pri Sv. Križu pri Rogaški Slatini je umrl v starosti 76 let tamošnji bivši trgovec, veleposestnik in gostilničar g. Franc Ogrizek. Rajni je bil vzor krščanskega moža, vedno zavednega Slovenca ter požrtvovalnega delavca za splošno dobrobit okolice, kateri je živel. Veliko dobrega je storil cerkvi, duhovnikom in za reveže ter našveta potrebne je bila njegova hiša vsa leta njegovega samostojnega delovanja odprto zatočišče. V vzgledni ljubezni je živel s svojo blago ženo Reziko, ki je umrla pred dobrim letom in je njena smrt dobre Franca silno potrla. Bil je vsa leta zvest naročnik krščanskega časopisa in se je neustrašeno boril s soprogo vred v vrstah naše stranke. Dobremu Francu bodi Vsemogočni obilen plačnik za vse brezstevilne dobrote, katere je delil v življenju! Vsi, ki smo poznali Francovo blago srce, ga bomo ohranili v trajno hvaležnem spominu. Žalujočim sorodnikom naše sožalje!

60 letni jubilej znanega ter priljubljenega veletrgovca. V Celju je praznoval dnc

**Ali si že obnovil
narocnino?**

22. aprila 60 letnico tamošnji veletrgovec g. Rudolf Stermecki. Jubilant je rodom iz Bizeljskega. Trgovine se je izučil v Brežicah. V Celju je otvoril 1905 majhno trgovino z enim pomočnikom in vajencem. Danes je na ravno istem mestu Stermeckijev trgovski dom, kjer je uslužbenih samo v trgovini 60 ljudi in ravno toliko pa tudi v izdelovalnici oblek ter perila. G. Stermecki je stal vedno neustrašeno v narodnih vrstah. Zaslужnemu jubilantu naše iskrene častitke!

Nesreča.

Lokomotiva je tako zmečkala nogu železniškemu kurjaču Francu Novaku iz Nove vasi pri Mariboru, da so mu jo morali odrezati v bolnišnici.

Avtomobilска nesreča. Pri izogibu kollesarju je zadel mariborski trgovec Moravec z avtomobilom pri mestnem vodovodu na Tržaški cesti proti Hočam v brzjavni drogi. Obe sopotnici je vrgel sunek iz vozila. 20 letni delavki Alojziji Reckovi je počila pri padcu lobanja, 22 letna Julijana Senčar je poškodovana na nogi ter roki, g. Moravec je ostal nepoškodovan.

Požar ob severni meji. V Št. Ilju v Slovenskih goricah je pogorelo gospodarsko poslopje posestnika Ivana Doljaša. Škoda znaša 15.000 Din.

Otrok umrl vsled opeklina. Dveletna Ida, hčerkica marenberškega mesarja, se je v kuhinji tako polila z vrelo juho, da je umrla vsled opeklina.

Poleg hiše je še ob 3000 Din. V Hrastju nad Pekrami v Mariboru je obiskala požarna nesreča posestnika Antona Jaunka. Zgorela mu je hiša in z njo tudi z veliko težavo prištedenih 3000 Din.

Hiša je zgorela v Hotinji vasi pri Račah posestniku Alojziju Kolarju in znaša škoda 16.000 Din.

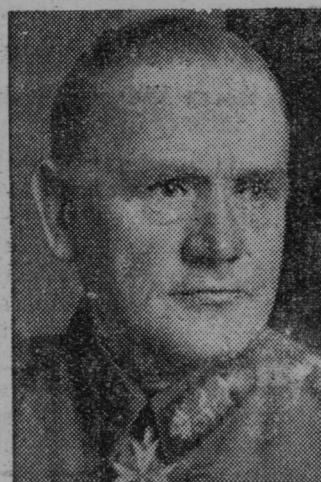
Najnovejši proletalski top v Nemčiji.

† Vlado Pušenjak.

Dva posestnika prizadeta po požaru. V Gorišnici pri Ptaju je nastal ogenj pri posestniku Ivanu Horvatu. Požarna nesreča je preskočila tudi na sosednje gospodarsko poslopje Jožefa Mikše. Požarna škoda znaša 50.000 Din.

Cetrti nočni požar v okolici Rač. V Sp. Gorici pri Račah je v noči 24. aprila zgorelo gospodarsko poslopje posestnika Antona Roberja. Škoda znaša 22.000 Din.

Nemški vojni minister von Blomberg je bil imenovan za feldmaršala.

Triletno dekleto utonilo v mlaki. V Partinju pri Sv. Lenartu v Slovenskih goricah sta bila zakonca Klemensberger zaposleni v vinogradu. Doma je ostalo pet otrok od enega do osmih let. Nesreča je hotela, da je padla triletna Marija v pol-drugi meter globoko mlako za hišo in utečila.

Smrtonosne opeklne otroka. V Libojah pri Celju si je vžgala pri štedilniku obliko 4 letna Anica, hčerkica posestnika Jurija Berlečiča. Prepeljali so otroka v celjsko bolnišnico, kjer je umrl na strašnih posledicah opeklina.

Stanovanjska hiša je pogorela posestniku Juriju Klemencu na Vrhpolju pri Kamniku.

Nesreča vsled preveč obteženega kolesa. Sin ključavnika Šparovca iz Kamne gorice na Kranjskem se je peljal na kolesu. Srečal je 22 letno Tinico Šolar, ki je šla peš po pošto iz Kamne gorice v Podnart. Povabil je dekle na kolo. Na klancu so se vsled prevelike teže prelomite vilice in sprednji del kolesa je odletel. Šparovec in Šolarjeva sta padla z vso silo na cesto ter obležala nezavestna. Hudo poškodovana so prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

Granata raztrgala pet otrok. V Osojnici pri Dubrovniku v Dalmaciji so se igrali trije dečki in dve deklici v starosti od 8 do 14 let s staro granato, katero so slučajno našli. Granata je eksplodirala in vseh pet otrok je eksplozija raztrgala na drobne kose in jih razmetala.

Razne novice.

Popravljena velika krivica, katero je napravila JNS. Za upravnega sodnika v Celju je bil postavljen dr. Ivan Likar, sodnik istega sodišča v pokoju. Bil je upokojen radi tega, ker je z dvema tovarišema pod Srškič-Kramar-Pucljevo vladom »Jugoslovanske nacionalne stranke« razveljavil z razsodbo upravnega sodišča leta 1933 kot nezakonito konfinacijo voditelja slovenskega naroda g. dr. A. Korošca, sedanjega bana dr. M. Natlačena, bivšega ministra dr. Kulovca in dr. A. Ogrizeka. Koj po razsodbi je bil brzjavno upokojen celi senat, kar je bilo edino mogoče in kar se je zgodilo, ko sta gospodarila v Sloveniji Kramer in Pucelj!

Italijani gradijo in valjajo z motornimi valjarji nove ceste v zasedenem abesiškem ozemlju.

In še ena krivica popravljena! Za poljnika policijske straže v Ljubljani je bil imenovan od JNS nasilno upokojeni g. Bedenk, od JNS postavljeni dosedanji poljnik straže v Ljubljani Gril pa je prestavljen v Banjaluko.

Spremembra v občinah. Občini Šmarje pri Jelšah in Šmarje okolica se po uredbi notranjega ministra spojita v skupno občino Šmarje pri Jelšah. Ustanovi se zopet občina Slivnica pri Mariboru, ki jo bodo tvorili kraji Čreta, Dobrovci, Hotinja vas, Orehova vas, Radizel, Skoke in Slivnica, ki so spadali v novoustvarjeno občino Rače.

Zgodnji jurčki. Dne 23. aprila je našla M. Sotošek v Mrčni seli po številu 18 jurčkov, pravih gobanov, že precej velikih in lepo razvitetih. Tako zgodnjih še nismo našli.

Mesto venca na sveži grob zadružnega nadrevizorja g. Vlad. Pušenjaka sta darovala po 100 Din za Slomškovo kapelo mariborski podžupan g. Franjo Žebot in ravnatelj Tiskarne sv. Cirila g. Franc Hrastelj.

Sanatorij v Mariboru. Gosposka ulica 49, telefon 23-58. Najmodernejše urejen za operacije. Oskrba I. razreda 120 Din, II. razreda 80 Din dnevno. Enotna cena za operacijo (slepica, golše, kile) in oskrbo 10 dni 2500 Din, uradniki 2200 Din. Hranilne knjižice se vzamejo v račun. Vodja specialist za kirurgijo dr. Černič.

Cirilova knjigarna v Mariboru nudi naslednja dela: I. slovenski izseljenski kongres v Ljubljani, vez. 15 Din. — Langus: Praktični govornik, broš. 6 Din. — Guardini: Križev pot našega Gospoda, broš. 4 Din, vez. 8 Din. — Framazoni, 1 Din. — P. Daniel Considine D. J.: Veselite se! broš. 5 Din, vez. 10 Din. — Pregelj: Osnovne črte iz književne teorije, broš. 24 Din. — Breznik-Ramovš: Slovenski pravopis, vez. 60 Din. — Sušnik: Pregled svetovne literature, broš. 75 Din, v platno vez 95 Din. — Lavtičar: Šmarnice Marijina božja pota v Evropi, tretja knjiga, vez. 35 Din. — Vrež: Slomškove šmarnice, Slomškovi misijonski govor in pridige nebeško veselje, broš. 18 Din, vez. 28 Din. — Kosi Anton: Slomškova koračnica, 6 Din. — Kosi Anton: Slava tebi Slomšek škof, dva slavospeva narodnemu buditelju, 5 Din.

Cirilova knjigarna v Mariboru priporoča novosti: Weingartner: Kurze Katechismuspredigten, I. Der Glaube, kart. 36 Din. — Weingartner: Kurze Katechismuspredigten, II. Gebete und Gebote, kart. 36 Din. — Willram: Festansprachen bei kirchlichen und weltlichen Anlässen, kart. 80 Din. — Svoboda: Die junge Kirche, broš. 16.80 Din. — Keilbach: Die Problematik der Religionen, eine religionsphilosophische Studie mit besonderer Berücksichtigung der neuen Religionspsychologie, broš. 49 Din. — Schwierholz: Von Fest zu Fest durch das Kirchenjahr, kart. 37.80 Din. — Penz: Kinderansprachen, broš. 40 Din. — Toth: Der Sieg Christi, Mariologie, Predigten, vez. 56 Din. — Siepe S. J.: Nachahmung Mariens und goldene Buße, kart. 36.40 Din. — Dörner: Neue Stunde des Kindes, Kinderpredigten und Anregungen zur Gestaltung des Kindergottesdienstes, broš. 47. 60 Din. — Kindermann: Mutter näher zu dir! Marianische Weg- und Umschau, vez. 67.50 Din. — Welte: In der Schule Mariens, Mai-Vorträge, broš. 48.60 Din. — Welte: Mariens Wegweisung zum Glück, Mai-Vorträge, broš. 46.80 Din.

gušt in Elizabete Pernat. Požarna škoda pri omenjenih treh znaša 120.000 Din. Naslednjo noč se je pojavil rdeči petelin skoraj ob isti uri na škednju in hlevu posestnika Frica Čelofiga, ki ima škode dobre 40.000 Din. Tretjo noč so švignili plameni iz gospodarskega poslopja posestnika Pauko Alojzija, ki je tudi znatno oškodovan.

Žalostna smrt dveh sinov je zrahljala materi življenje. Zadnjič smo poročali, kako je došlo v vinotoču v Krčevini pri Vurbergu med pjanimi fanti do pretepa, ki je zahteval prvotno pet ranjenih in med temi dva težko. Viničarski sin Franc Krepek je kmalu izkrvavel radi presekane žile odvodnice. Njegovega 22 letnega brata Alojza Krepek so prepeljali v bolnišnico v Ptuj, kjer se ni več zavedel in je podlegel zlomljenu tilnika. Žalostna smrt kar dveh krepkih sinov je tako presunila ter potrla mater obe Frančiško Krepek, da je zbolela.

Vlom v trgovino. Neznani vlomilci so odnesli iz podružne trgovine v Bresternici za 3000 Din blaga trgovcu Pinterju iz Selnice ob Dravi.

Tat se je priklatal v noči v podstrešno sobo krčmarja Vrhovnika v Slovenski Biestrinci. Odnesel je zlato uro ter zapestnico in še razne druge predmete.

Po zgledu Karl Maja si je otel življenje. Pijani fantje so navalili v noči na proti domu se vračajočega posestnika Miklavža Stiplovšeka nedaleč od Studenic pri Poljčanah. Ranili so ga in Bog znaj, kako bi bilo z njim, da ni po zgledu Karl Maja skočil v mimo tekočo Dravinjo, jo srečno preplaval in je na ta način ušel pretepskim ponočnjakom.

Nevaren zabodljaj v hrbet je dobil v vinotoču v Rogoznici pri Ptuju 21 letni Martin Črešnik.

Smrtna žrtev lovske strasti. V Osredku pri Zagorju nad Kozjem so našli v gozdu mrtvega s prestreljenimi prsi tesarja Artnaka, po domače Hrastnika. Orožniki so dognali, da je bil nanj oddan strel iz razdalje več metrov, ker so bile šibre nasute po vsem telesu. Artnak je bil baje po nesreči zadet od gonjača, ki je meril v zajca,

Bodoče matere
morajo skrbeti, da se izognejo vsaki lenivosti prebavil, posebno zapeki, z uporabo naravne
FRANZ-JOSEFOVE
grenčice.
FRANZ-JOSEFOVA
voda se lahko piše in deluje v kratkem času
brez neprijetnih pojavov.

Ogl. reg. S. br. 15.485/35

Obžalovanja vredni slučaji.

Kar trije nočni požigi drug za drugim. Še neodkrit požigalec na Dravskem polju si je izbral v zadnjem času za svoj peklenško zlobni delokrog vas Zgornjo Gorico pri Račah. Tamkaj so doživeli tri dni zapored skoraj ob istem času med eno in drugo uro v noči požige. Prvič je začelo goreti 19. aprila pri posestnici Mariji Šramel. Preden so vtegnili gasile, da bi bili v noči uspešno omejili ogenj, se je že raztegnil na sosednji poslopji Vincenca Fin-

17

Očetov greh.

»Ne, ne. V Podkraju ne ostanem več niti en dan ne. Zdaj, ko vejo ljudje vse, bi me od sramu bilo konec. Nocoj pojdem po svoje reči — potem me Podkraj ne bo več videl. K razpravi še pridem sem, nato pa odrinem kam dalje. Delati morem povsod.«

»Brez denarja pa ne prideš nikamor. Vzemi vsaj kakih petdeset tisoč — to bi bilo toliko, kolikor mi je tvoj oče podaril!«

»Ničesar vam niso podarili — saj je bilo vaše. Niti pare ne sprejmem. Če mi posodite: tri sto dinarjev mi posodite! V treh mesecih vam jih vrnem.«

Zaman ga je krojač nagovarjal, Tevž se ni dal pregovoriti. Ko sta se poslavljala, je reklo mojster Krištof:

»Krištof moj, ti si samšvoj in ponosen poba! Dadada, svoje roge ima vsakdo, pa si jih počasi že obrusi. Če ni drugače, pa pojdi! Privezati te ne morem. Toda to si zapomni: spet sem tvoj stric in ni boljšega strica na svetu, kakor sem jaz! Kri ni voda, Tevž. Dadada. Eno pa mi moraš obljudbiti: da se mi boš oglašal in mi vedno dal vedeti, kod okoli se pomičeš in kako ti je!«

IX.

Na večer tega dne so sedeče priče, ki so se vrnil s sodnije, v gostilni »Pri pošti«. Pili so na zdravje mojstra Krištofa, ki je tako iznenada obogatel. Mojster pa ni bil danes nič kaj dobre volje in beseda mu ni šla kakor druge mali. Zato tudi ni dolgo ostal. Vstal je, plačal še tri štefane vina in se odmajal proti domu.

Medtem pa je šla novica od hiše do hiše. Ljudje so stali na cesti in si jo pripovedovali. Tevževi sestri, Gradišnica in Osojnica, sta obe iz sebe prihiteli k mojstru Krištofu, in ko sta se prepričali, da je vse tako, kakor pravijo, sta se bridko razjokali; skoraj si nista upali več domov.

Kljub pozni uri se je razglasila novica do zadnje hiše. K Zvonikovim jo je prinesel Janez, Krištofov pomočnik. Tu so pravkar odmolili rožni venec, ko je priburjal Janez in se na ves glas zakrohotal:

»Ali ste že čuli o našem skopuhu in oderuhu? Ni bil skopuh; ubog siromak je bil. Ni imel še kovača ne v žepu in je stradal kakor miš v cerkvi in uro je moral prodati, da si je mogel hlače kupiti. Prejšnjega starega Dvornika testament so utajili, Blazinka ga je, so jo že zaprli. Tevž je domacijo prodal, da je mogel mojega mojstra izplačati, ker njegovo je bilo po pravici vse.«

Stari Zvonik si je nevoljno pogladil brado in je dejal rezko:

a je nehote pogodil svojega lovskega so-tovariša Artnaka.

Skočil v Savo radi 200 Din. 19 letni Karol Gams, dimnikarski pomočnik v Radečah pri Zidanem mostu, je skočil v Savo in utonil, ker je zapravil svojemu gospodarju 200 Din.

Izpred sodišča.

Obsojen cerkveni ropar. Iz romarske cerkve na Ptujski gori je bila 8. marca ukradena 50.000 Din vredna monštranca iz leta 1757. Kot tat in cerkveni ropar je bil 25. aprila v Mariboru obsojen na dve leti robije Franc Potočnik. Odsedel bo še kazen deset mesecev, ki mu je bila radi pomilovanja 1. decembra pogojno odpuščena.

Oprostitev pred sodiščem. V Galušaku je umrla lani 5. februarja Frančiška Senčar, 72 letna prevžitkarica. Ljudje so začeli govoriti, da je bila zastrupljena. Sodno raztelesenje je po preiskavi v Ljubljani dognalo, da je Senčarjeva res podlegla zastrupljenju z mišnico. Obdolžena sta bila groznega dejanja sin rajne posestnik Vinko Senčar in njegova žena. Obtožnica ju je dolžila, da sta dogovorno po zrelem preudarku ter iz koristoljubja usmrtila mater, oziroma taščo na ta način, da sta ji primešala mišnice v ajdovo kašo. Oba obtoženca sta bila pred mariborskim velikim senatom 21. aprila oproščena.

Dvakrat preložena razprava končana. Pred mariborskim sodiščem je bila 24. zaključena že dvakrat preložena razprava proti 21letnemu posestnikovemu sinu Francu Mustarju in 41letnemu posestniku Alojziju Špelcu iz Selnice ob Muri. F. Mustarja je dolžila obtožnica, da je lani 26. X. v krčmi na Sladkem vrhu ob severni meji udaril v preteplo Antonijo Rajter z ročico po glavi. Udarjena je umrla na posledicah en dan po zločinu v bolnišnici. Špelc je lažje poškodoval več fantov. Mustar je bil obsojen na 3 leta in 2 meseca robije. Špelc na 2 meseca in 10 dni strogega zapora pogojno na 2 leti.

250 glav kuretine je pokradel Ivan Kosi iz Dornove pri Ptaju s svojo tričlansko

družino in je bil v Mariboru obsojen na dve leti in šest mesecev robije.

Odgovor za dva uboja. Dne 21. aprila so obravnavali sodniki v Celju dva uboja. 24 letni delavec Jože Lampret iz Zagorja pri Ponikvi je napadel 16. februarja 30 let starega Jakoba Slatinšeka s Slatine in ga je udaril s kolom po glavi. Udarjeni je podlegel poškodbi v celjski bolnišnici. Ubijalec je bil obsojen na tri leta robije, na plačilo 1000 Din povprečnine in na povračilo bolniških in pogrebnih stroškov. — 17. marca zvečer je bil na Pristavi pri Pilštajnu v Čepinovem vinogradu napaden Janez Leskošek, ki je dobil z motiko udarec po glavi. Vsled udarca je nastopilo zastrupljenje, za katerim je poškodovani umrl. Napadalec Miha Leskošek je bil obsojen na 18 mesecev strogega zapora.

Pri lenivosti črevesja,
črevesnemu katarju, obolenju danke, odstrani naravna

FRANZ-JOSEFOVA
grenčica zapeko dolnjih organov dobro in naglo.
Mnogoletne izkušnje uče, da uporaba

FRANZ-JOSEFOVE
vode odlično regulira funkcije črevesja.

Ogl. reg. S. br. 15.485/35

Zasluzeno kazeno je prejel nevaren vlo-milec. V Celju so obsodili na pet let robije 31 letnega Alojza Belar, ki je po poklicu rudar in pristojen v Zagorje ob Savi. Po prestani kazni ga bodo pridržali še štiri leta v kazenskem zavodu. Obsojeni je kazzen zasluzil, ker je imel že večkrat posla s sodiščem. Lani je zagrešil v srezu Laško kar tri vrome in je pobral vse, na kar je naletel. Slednji njegov vrom je bil v mrtvašico v Izlakah, iz katere je vzel kramp. S tem orodjem je vdrl v cerkev. Odprl je nasilno tabernakelj. Iz monštrance je izmaknil presv. hostijo, jo pojedel in vtaknil v žep pozlačeno lunulo. Lunulo je položil v Zagorju na tračnice, da jo je stisnil vlak. Hotel jo je prodati, ko je pa uvidel, da je brez večje vrednosti, jo je zavrgel.

»Janez, odmolili smo in spat se spravljamo. Zato nam ni za prroke, ki norčave novice trosijo.«

»Hehehehe!« se je Janez zarežal; »menda mislite, da ga imam pod klobukom. Pa sem jih rajši put stil pri polnih litrih in sem si dejal, da si ga bom pri vas za pozirek zasluzil. Ne, zaradi tega nisem prišel. Hotel sem vam le z novico priti, dokler je še nova.«

Zdaj jim je vse po vrsti povedal, kaj se je danes na sodniji zgodilo.

»Vidiš, Marta, jaz sem zmerom rekla, da Tevž ni tak, da se mu je morala kaka nesreča zgoditi!« je vzkljiknila Mojčka.

»Tiko in spat!« je velel oče; »nas vse to ne briga.«

Marta je stala bleda ko zid in se je oprijemala stene. Zamolklo je ponovila očetove besede:

»Ne, nas vse to ne briga.«

Marka in Luka, njena brata, bi bila rada še več kaj izvedela. Oče pa je presekal besedo, pomočil roko v kropilnik, pokropil otroke ter odkrevsal za njimi po stopnicah. Janez se ni mogel načuditi, počasi se je odpravil, Zefa pa je zaprla duri za njim.

Marti je bila ta noč bridka in huda. Tako so se ji podile misli po glavi, da niti za trenutek ni mogla zaspasti. Drugi dan dopoldne je imel Marka opravek pri kovaču; ko se je vrnil, je vedel vse potrditi, kar jim je Janez prejšnji večer povedal. Zdaj Marta

nekaj dni ni šla iz hiše. Za en del se je hotela jezikom izogniti, za drugi del pa je željno čakala, da se ogliši Tevž. Ali čakala je zaman. Tevž je že zdavnaj zapustil kraj in dolino.

Ko je šla v nedeljo v cerkev, so se vsi ozirali za njo. Nihče pa ni mogel na njej kaj posebnega opaziti. Resna in zbrana je bila kakor druge mali in nobenega sledu ni bilo, da jo je kaj zbegalo. Podkrajčani so si to po svoje razlagali; eni so dejali, da je strašno prevzetna, drugi so trdili, da ni mogoče, da bi bila s Tevžem kdaj kaj imela. Za nobenega fanta ji ni mar, najmanj še za Tevža.

Dolgo časa v Podkraju niso o ničemer drugem govorili kakor o Blazinki, o Krištofu in o Dvornikovih. Zdaj se je sodba čisto obrnila. Vse je bilo proti Blazinki, Tevž pa se jim je vedno bolj smilil. Marsikaka ženica in še posebno marsikatero dekle je pretočilo kaj grenkih solz zaradi bridkosti, ki jih je Tevž pretrpel, da je svojo siroščino skril.

Kakor so pripovedovali čevljjarjevi, je prišel Tevž tisti večer po razpravi pozno po svoje reči, je plačal, kar je bil še dolžan, in je odjadral v noč. Teden dni na vrh, ko je bila ponovna in končna razprava, so ga Podkrajčani zadnjič videli.

Ko je stala konec novembra Blazinka pred sodniki, se je še enkrat prikazal. Iz Podkraja je prišlo ta dan mnogo ljudi pričevat, glavna priča pa je bil Tevž. Na sebi je imel novo, lepo obleko in tudi v

Slovenska Krajina.

Novomašnik. V Ljutomeru je daroval novo sv. mašo prekmurski rojak g. Drago Žižek, ki je končal bogoslovje v Šibeniku in bo tam tudi stopil v dušepastirske službe.

Sobota. Nastopil je službo sekundarja v naši bolnici g. dr. Avgust Hribovšek. Prejšnji sekundarji g. dr. Emanuel Pertl je odšel v Ponikve pri Rakeku. — Gospodarska in dijaška podpora zadruga v Soboti je imela 13. aprila svoj občni zbor, ki se ga je udeležilo veliko ljudi. Zanimanje za to humano ustanovo je bilo veliko. Izvolilo se je sledeče načelstvo: g. dr. Šerbec, Štubelj, Jerovšek, Kardoš, Nemec, Fossi, Čačinovič. Člani nadzorstva so: Gumilar, Hahn, Bac, Sopač, Zver. — Dne 22. aprila se je vršil ob 8. uri zvečer občni zbor društva »Šola in dom«. Zanimanje za to je bilo zelo veliko. Vsa poročila so bila izčrpno podana in so pokazala društvo v polnem razvoju.

Beltinci. V začetku meseca aprila se je vršilo pri nas zborovanje učiteljstva lendavskega sreza. Na zborovanju je predaval profesor g. Vilko Novak o temi: »Prekmursko šolsko slovstvo.« — Naše prosvetno društvo pripravlja za 26. maj, ko se bo vršila pri nas sv. birma, igra na prostem. Med ljudstvom vladajo že sedaj veliko zanimanje.

Crensovci. Marijin vrtec priredi v nedeljo 3. maja, popoldne po večernici, v Našem domu mladinsko proslavo prvoobhajancev. Vsi prijatelji naših najmlajših iskreno vabljeni!

Crensovci. V sredo dne 22. aprila je smrt poobrahal mlado dekle, 14letno Prša Rozino iz Crensovcev. Dolgih devet mesecev je potrežljivo in udano nosila bolezzen ter iskala zdravja v bolnici in pri raznih drugih zdravnikih, pa vse zmanj. Pogreba, ki je bil v četrtek dne 23. aprila, so se udeležili gg. učitelji, šolski otroci in mnogo ljudstva.

Gornja Lendava. Imeli smo dne 13. t. m. tukaj ustanovni občni zbor Prosvetnega društva. Izvoljen je bil sledeči odbor: Janko Škraban, kaplan; Žokš Verona, Kočar Alojz, Šinko Kristina, Slamar Franc, Bačič Franc, ban, svetnik, in Železen Franc. Društvo šteje ob ustanovitvji 90 članov. Na belo nedeljo je priredilo društvo slavnostno akademijo na prostem pred cerkvijo. Prisostvovalo ji je okoli 1300 ljudi. Akademija je obsegala dve pevski točki, ki so jih

in duhovščine. Bataljoni Italijanom udanih Askarov so izvajali ob priliki slovenske vhoda v mesto bojne in zmagoslavne plese, kakor so običajni med Abešincami.

Kam se je zatekel nogu po umiku iz Desije.

Kakor že omenjeno spredaj, je bil nastavljen vrhovni abesinski stan pod poveljstvom neguša v Desije na severu. Zavzetju postojanke Desie se je upiral cesar s svojo gardo, ki je bila obupne boje z italijansko premočjo krog mesta Kvorum pred Desije. To bitko, ki je končala porazno za negušovo gardo, je vodil sam cesar in je bival ob času bojev v takozvani knežji votlini.

SLOMŠEKOVE ŠMARNICE.

V letosnjem maju bomo častili majniško kraljico s čitanjem Slomšekovih šmarnic. V teh šmarnicah nam daje Slomšek smernice in opisuje cilj našega življenja.

Šmarnice niso le za cerkveno berilo, pač pa so pripravne tudi za vsako domačo majniško pobožnost, kakor tudi za vsako drugo priliko in vsak čas.

Cena broširani knjigi je Din 18.— in vezani knjigi pa Din 28.—.

Naroča se pri:

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

prav lepo zapeli naši fantje in dekleta; govor je obsegal v glavnem: kaj je novo društvo, kdo je (iz ljudi in za ljudi) in kaj hoče (izobrazbo in pošteno zabavo). Potem je sledila kratka igra in na koncu liturgična pesnitev. Ljudje so se navdušili za naše društvo in obljudili vsestransko pomoč. Društvo se pripravlja na materinsko proslavo v drugi polovici maja. Kakor odbor, tako tudi članstvo jamči, da bo društvo raslo in rodilo obilo sadov. — Naš šolski upravitelj g. Beloglavec je odšel na tečaj gospodarsko-nadaljevalne šole v Maribor. Zastopa ga g. Pagonova. Dobili smo tudi novega učitelja. Smo prav zadovoljni z njim. Naj bo še on z nami! — Na javni dražbi je bilo dne 18. t. m. prodano poslopje pri cerkvi, last g. Gumilara. Hišo je kupil g. Hüll in misli otvoriti v njej svojo pekarno in trgovino.

Tihotapčeva usoda. V bližini Petajncev so graničarji pozno v noči zaustavili znanega tihotapca Ruperta Senekoviča iz Samušanov v trenutku, ko je hotel prekoračiti državno mejo. Ker ni postal na poziv, se je poslužila obmejna straža orozja. Senekovič je obležal, zadet od dveh krogel. V brezupnem stanju so ga prepeljali v bolnico v M. Soboto.

Ubita in vržena v Muro. V Melincih so potegnili kmetje iz Mure neznano, 25 do 30 let staro utopljenko, ki je imela na zatilniku od topega orodja prizadeto rano. Sodno raztelesenje je ugotovilo, da je bila neznanka ubita z udarcem po zatilniku, nato pa vržena v Muro, kjer je bilo truplo 3 do 4 dni. Zločin je bil iz-

vršen nekje v Avstriji in ga bo že razkrilo poizvedovanje.

Pod pretezo barantanja izvršena tatvina. Pri posestniku Grabarju v Kobiljah je barantal neznan moški v hlevu za bika. Med kupčevan-

njem, ki ni bilo zaključeno, sta kupčeva spremjevalca ukradla Grabarju iz omare v hiši 6000 Din. Orožniki so prijeli na progri Ljutomer-Sobota živinskega barantača, ki je zvabil okradenega v hlev.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Prosvetno društvo ponovi v nedeljo dne 3. maja, popoldne po večernicah, igro »Krivoprisežnik«. Vabimo k vprizoritvi tudi sosednje župnine!

Verzej. Tukajšnja dekliška Marijina družba obhaja v nedeljo dne 3. maja desetletnico svojega obstanka. Ob tej priliki bo dopoldne pri poznam sv. opravil slovesen sprejem novih članic. Popoldne pa v dvoran Marijanišča Marijina proslava z duhovno igro »Izvoljena devica«.

Ormož. V nedeljo dne 3. maja popoldne vsi v kletarsko dvorano v Ormož! Kaj pa bo tam? Igra? Ne, temveč spevoigra, to je igra, pri kateri se nič ne govoriti, temveč samo poje in je kaj takega redko videti na naših odrih. To maževščani pridejo k nam ter bodo točno ob 4. uri popoldne vprizorili v kletarski dvorani zanimivo, podučljivo in nad vse veličastno spevoigro »Darinka«. Na sporednu so tudi še razne burke in kupleti. Pripomniti moramo, da igra ne traja več kot dve uri in boste lahko vsi šliše na tombolo, ali na kake druge veselice od zunaj.

Sv. Urban pri Ptaju. V nedeljo dne 3. maja se vrši pevski koncert z vprizoritvo Vodopivčeve operete »Kovačev študent«. V programu je tudi več izbranih narodnih pesmi. Urbančani bomo v obilnem številu posetili to pevsko prireditev.

Slovenci v Zagrebu. Bela nedelja je potekla nad vse pričakovanje lepo in slovesno. Pri sv. Roku smo obhajali petletnico, kar se je začela služba božja za zagrebške Slovence. Za petletnico je prišel v Zagreb g. svetnik Kalan Jan, ki je bil začel to prevažno dušnopastirske delo. Dopoldne je opravil peto sv. mašo z lepim nagonom, popoldne pa prav tako večernice z govorom. Cerkev je bila obakrat mnogo premajhna za vse Rokovce. Zvezčer je bila proslava v Jeronimski dvorani. Najprej je g. Jože pozdravil vse goste (med drugimi je bil tudi župnik sv. Blaža msg. Kerdič s kaplanom g. Sušo, kanonik Barle Janko in zastopniki č. g. salezijancev in frančiškanov) in povedal nekaj misli glede sv. Roka in Slomšekovega prosvetnega društva. Nato so Slomškarji zaigrali pretresljivo igro »Podrti križ«. Med odmori je zapel naš priljubljeni »Slovenski oktet« nekaj ognejvitih pesmi, otroci so deklamirali ljubke pesnice in g. Kalan je pripovedoval spomine. Bil je res lep večer, ki ga ne bomo pozabili.

Odprtia noč in dan so groba vrata.

Maribor. Po dolgi in mučni bolzni je 23. t. m. umrla gospa Ana Kraner v starosti 56 let, žena sodarskega pomočnika ter dolgoletnega naročnika »Slovenskega gospodarja« in »Nedelje«. Rajna je bila dobra žena in skrbna gospodinja. Kako je bila priljubljena, je pokazal njen pogreb. Spremijalo jo je veliko ljudi na njeni

zadnji poti. Blag ji spomin in naj počiva v božjem miru!

Marenberg. V Mozirju je v četrtek 16. aprila umrl v 73. letu starosti po širni Sloveniji znani akademski kipar in pozlatar g. Ivan Cesar. V Marenbergu je leta 1901 lepo prenovil veliki oltar pri Sv. Janezu in izdelal več kipov po

Po pobegu garde in cesarja so našli italijanski vojaki votlino, koje tla so bila pokrita z dragocenimi preprogami in stene pa okrašene s tapetami, na katerih je naslikan lev plemena Juda, iz kategorega izvajajo abesinski cesarji svoj izvor. — Vhod v votlino je bil zavarovan s topovi. V notranosti je bilo vse polno francoskih plinskih mask, strojnic, razne municije ter angleška radio-sprejemna in oddajna postaja. Votlina je bila razsvetljena in se je dala kuriti s pomočjo močnih električnih baterij. V manjši stranski votlini je bila bolnica, v kateri so naleteli Italijani na zdravila in zdravniško orodje. V cesarski

obraz mu je bilo videti, da mu je dobro; le pogled mu je bil tako žalosten in plah. S sestrama in s krojačem je nekaj malega spregovoril, krojaču je tudi povedal, da je dobil čedno službo kot oskrbnik na posestvu graščaka Vitezoviča. Po domačem kraju ni vprašal in po nikomer v Podkraju. Z drugimi se ni menil in je le na kratko odgovarjal, ako ga je kdo kaj vprašal. Le ko je proti Blazinku pričeval, mu je bliskalo oko kakor nekoč, ko je še bil poveljnik strelanske družine. Odločno in jasno je govoril. Blazinka je tajila in se otepala kakor mačka v vreči. Toda ni ji pomagalo; obsodili so jo na deset let ječe. Ko je čula obsodbo, je vsa pobesnela.

Tevž je v naglici še stisnil mojstru Krištofu nekaj v roko — bilo je onih tri sto dinarjev, ki si jih je vzel na posodo — in je izginil, ne da bi se bil od koga poslovil.

Štirinajst dni potem je na Blazinovem zapel boben. Izkupili so toliko, da je tudi Tevž prišel do svojega. Ni ga bilo blizu, ampak je kar po sodnji prenesel svoj denar na kmete v Rovtah in tako poplačal svoj dolg.

V novi službi je imel dela čez glavó. S pridnostjo in poštenostjo si je kmalu pridobil graščaka. Čez dan ni imel kdaj misliti na to, kar je bilo; zvezčer pa so se oglašali spomini. Ni jih in ni jih mogel odgnati. Večkrat so ga mučili še v sanjah in navadno se je vpletala vanje podoba Zvonikove Marte. Ne, tako to

ni moglo ostati — pozabiti mora, mora, mora pozabiti in pokopati...

Okoli Božiča je bilo, ko je dobil pismo iz Podkraja. Že na ovitku je spoznal pisavo ženske roke. Razburjeno ga je odprl. Res! Marta mu je pisala.

Ljubi Tevž!

Mojster Močilnik mi je povedal za Tvoj naslov, in zdaj, ko sem ga izvedela, Ti moram pisati. Zelo rada bi se bila s Teboj pogovorila, ko bi bil le prišel. Vem, da sem Te hudo užalila, in zato Te ni več. Toda vsega nisem sama kriva. Ko bi mi bil Ti le malo zaupal in mi povedal, v kaki stiski si bil, gotovo ne bi bila nikomur besedice črhnila in bi Ti bila ostala ob strani z vsem srcem in z vso dušo. Ako misliš, da sem ponosna, se zelo motiš. Dejala sem, da bi me moral bolje poznati. Nekaj na svojo čast pa mora vsako pošteno dekle dati; toda zaradi tega Ti nikoli ne bi bila zamerila kaj takega, čemur nisi sam nič kriv. Bilo, kar bilo, Tvoje dobro ime je brez maledža in občudujem Te, da se nobene žrtve nisi ustrašil in si bil tako zvest in pošten. Takega moža bi me ne bilo treba biti sram in mene tudi nikoli sram ne bi bilo. Oče Te zdaj tudi čisto drugače sodijo. Večkrat rečejo, da si vreden vsega spoštovanja; svojemu očetu si bil dober sin — kakor mladi Tobija v sv. pismu, ali pa še bolj. Zato boš še srečen. Meni se v srce smiliš, ko po-

župniji. Njegovo delo so Marijine podobe pri podružnicah, ki se nosijo v procesiji. Med sestovno vojno je naredil dva lepa kipa Srca Jezusovega in Marijinega za župno cerkev v Mariboru. Gospod mu daj večni mir!

Sv. Anton na Pohorju. V nežni dobi življenja, v starosti 11 let, je umrl Franček Mravljak; preselil se je k Gospodu Jezusu, za katerega je več let pridno in zvesto ministriral v naši znameniti romarski cerkvi. Umrl je v slovenjgrški bolnici, dobro pripravljen za večnost. Na belo nedeljo so ga pripeljali domov, v torek pa smo ga pokopali ob obilni udeležbi znancev in sorodnikov Mravljakove hiše. Z lepimi besedami se je poslovila od svojega učenca gdč. Zlatka Köchl. Ves grob je bil zasut s pomladanskim cvetjem kot z zadnjim pozdravom sošolcev in sošolk. Počivaj sladko v naročju Gospoda Jezusa ter izprosi tolažbo preostalim, posebno svojim potrtim staršem!

Sv. Janž na Dr. polju. V Trničah je umrl 18. aprila Anton Areh, kmečki fant, star 31 let. Bolehal je na želodčni bolezni, kateri je po težki operaciji podlegel. Bil je globoke vere in poštenega življenja ter je vestno izpolnjeval krščanske dolžnosti. Pogreb je bil ob veliki udeležbi 20. aprila. Pokojnik naj v miru počiva, staršem, bratom in sestrama naše sožalje!

Brezole pri Račah. Dne 13. aprila je umrla in na veke zatisnila svoje oči v mariborski bolnici tukajšnja zasebnica ter Marijina družbenica M. Frangež. Pogreb rajne se je vršil dne 15. t. m. na pobreškem pokopališču ob obilni udeležbi sorodnikov, prijateljev in znancev. Draga Micka, šla si tja počivat, kjer počiva tvoj dragi bratec Simon. Vsemogočni budi obema usmiljeni sodnik!

Zgornja Polskava. Na velikonočno nedeljo je za vedno preminula naša nepozabna sosedka, svojemu možu zvesta žena, svojim otrokom pa nad vse skrbna mamica Neža Koban, posestnica na Selah. Pred 14 dnevi se je ponesrečila pri delu na polju. Rajna se je rodila leta 1875 v Laporju ter se je priženila pred 40 leti na precej obširno Kobanova posestvo na Sele. Složno s svojim možem sta si vzgojila štiri otroke v strogo krščanskem duhu. Starejši sin je predsednik izobraževalnega društva Skala, ki se je pod njegovim nadzorstvom lepo razvilo; drugi je orožnik v Cerknici, tretji in hčerka sta pa

doma. Pogrebne obrede je opravil laporški dekan g. Ozimič ob asistenci domačega g. župnika Gartnerja. G. dekan se je z lepimi besedami poslovil od rajne. Bog ji bodi milostljiv sodnik! Na sedmini za rajno se je nabralo na predlog g. Ivana Koropca na Bukovcu 121.50 D za dijaško kuhinjo v Mariboru. Vsem darovalcem lepa hvala!

Sv. Anton v Slov. goricah. Umrla je dobra Močnikova mati, 76letna posestnica in prevzítarica v Brengoskem vrhu. Rajna je bila vse življenje skrbna in delavna gospodinja, ki je imela odprte roke za delavce in reveže. V svojem zakonu je vzgojila sedem otrok, izmed katerih je najmlajši padel v vojni, dve hčeri pa sta tudi že šli pred njo v večnost. Komaj en dan po praznikih se je naglo preselila v večnost. Rada je druge spremljala na zadnji poti, zato se jih je tudi njene pogreba mnogo udeležilo. Položili so jo k večnemu počitku zraven njenega birmanca 63letnega Andreja Sláčeka iz Andrene, katerega je pred kratkim na poti v vinograd zadela kap. Kot član Apostolstva mož je vsak mesec pristopil k mizi Gospodovi, zato mu je bilo mesečno sv. obhajilo zadnja popotnica. Gospod njima daj večni pokoj!

Sv. Miklavž pri Ormožu. Dne 16. aprila je prevadena s sv. zakramenti, mirno v Gospodu zaspala Marija Kosi iz Hermanec v 77. letu starosti. Njeno življenje je bilo polno žalostnih, bolj kot veselih dni, ker nesreča in trpljenje sta jo zmiraj obiskovala. Pogreba se je udeležila množica ljudi, kar priča, da je bila rajna povsod priljubljena in spoštovana. Bog ji daj večni mir!

Gaberke pri Šoštanju. V torek 7. aprila je umrl Grušovnik Franc, posestnik, star 81 let. Pogreb je bil na veliki petek ob 10. uri dopoldne. Rajni se je rodil leta 1855 v ugledni hiši Osonkarjevi v Doliču, župnija sv. Florijana. V Gaberke na Černetovo posestvo se je priženil leta 1884, oženjen je bil 35 let. Leta 1919 mu je žena umrla. Imela sta pet otrok, 1 dekle je še zelo mlado umrlo, dva sina sta bila žrtvi sestovne vojne. Mlažji sin Janež je padel kot žrtva na italijanski fronti, starejši Franc pa je bil ranjen leta 1914 na ruski fronti in je kot invalid v pravem pomenu besede kot mučenik umrl leta 1936. Rajni oče je gospodaril sam do zadnjega, sin in hči sta mu prav pridno pomagala in štiri leta v bolezni lepo stregla. Rajni

Franc Grušovnik je bil zaveden, versko naroden Slovenec. V javnosti je bil mož na svojem mestu, pri volitvah vedno na katoliški strani. V mlajših letih je bil občinski odbornik ter ima velike zasluge, da ni nekoč okoliška občina Šoštanj prišla v nemčurske roke. Katoliške duhovnike je spoštoval nad vse in tudi on je bil spoštovan, da si pred njim ni nikdo upal sramotiti duhovnika. Katoliških knjig in časopisov je prečital več kot sto drugih ljudi na deželi. »Slovenski gospodar« je bil njegov stalni gost celo njegovo življenje, večkrat je rekel, da je lažje brez kruha kot pa brez »Slovenskega gospodarja«. Rad je hodil k sv. zakramentom in na bolniški postelji je večkrat na leto prejel sv. obhajilo in tudi malo pred smrtjo. Upamo, da že uživa s svojo že umrlo družino nebeško plačilo. Sinu in hčeri pa naše sožalje!

Babno pri Celju. Smrt ne izbira, kar pobira! Ta pregor se je žal uresničil tudi v naši vasi. Mlada žena Terezija Hauptman je bila v nedeljo dne 19. t. m. še zdrava in krepka, v pondeljek zvečer pa je ležala že na mrtvaškem obru. Postala je žrtev materinstva. Rodila je sinčka, ki pa je že drugi dan odšel za materjo v večnost. Kako je bila rajna priljubljena med poznanimi, je pokazal njen pogreb ter mnogi venci in šopki. Kljub delu na polju jo je spremljalo na zadnji poti toliko ljudi, kakor že Babno dolgo ne pomni. Bila je dobra revežem, prijazna s sosedji in poznanimi, ter možu, s katerim je bila samo 10 mesecev poročena, zvesta družica. Čitala je najrajše »Slovenskega gospodarja«, ki že več let prihaja v to hišo. Veliko prerano umrli krščanski ženi naj sveti večna luč, žalujočemu možu, sestram in bratom pa naše iskreno sožalje!

Sv. Rupert nad Laškim. Dne 1. aprila je v Malibrezi-Modrču mirno v Gospodu zaspala Senica Marija, stara Sikoletova mati, v visoki starosti 79 let. Bila je dobra krščanska mati in gospodinja, ki je po velikem trudu in trpljenju svojih let sedaj mirno v sredi številnih vnukov preživel večer svojega življenja in se krščansko pripravljala za svojo smrt. Vrla mati, počivaj v miru božjem! — Na belo nedeljo pa smo imeli kar dva mrljica: V Podkladu pri Sv. Rupertu je po dolgem trpljenju in bolehanju preminul vrlji oče Kocman Matija v starosti 74 let. Mož je v svojem življenju moral poskusiti vse mogoče boje za svoj obstanek, a je bil vedno

mislim, koliko si prestal in kako hudo Ti je bilo. To ni prazna beseda. Verjemi mi, da bi Ti bila rada pomagala, da bi bil laže nosil. Najbolj me boli, da je tudi mene premotil videz in sem Te z besedami in vedenjem žalila. Moj Bog, slepa sem bila in ne vem drugega, kakor da Te za odpuščanje prosim. Za nič drugega Te ne prosim kakor le za to, da mi odpustiš. Beseda, ki sem Ti jo dala, mi velja in nikoli ne bom drugega vzela. Pisati ne morem vsega, povedati pa bi Ti bila imela mnogo, mnogo. — Novega ni nič posebnega. Oče so bolehlji, zdravnik pa pravi, da ni kaj nevarnega. Da je Močnik kupil nekaj travnikov od Blazinovega grunta in tisto hišo pri Mežnarju, to Ti bo že znano. Sin je pustil financarsko službo in je že dva meseca tu; zdaj mu bo oče v tej hiši uredil branjarijo. Večkrat je že bil pri nas in Te ima v časti. Meni se zdi čeden in pošten fant. — Zdaj pa ne vem več kaj. Prisrčno Te prosim, odpisi mi. Če mi boš le to pisal, da mi odpuščaš, bom zadovoljna. O svojem pisanju nisem nikomur nič rekla; zato Ti ne morem nobenih drugih pozdravov poslati kakor svoje.

Tvoja

Marta Zvonik.

Prvi hip je obšlo Tevža čustvo velikega veselja. Dobro mu je delo, da mu piše Marta tako prisrčno, posebno pa še, da ga imajo pri Zvonikovih v časti.

Morda ga zdaj tudi drugi Podkrajčani drugače sodojo.

Toda nečesa je pogrešal v pismu. Prebral ga je drugič. Ne, niti besedice ni o ljubezni. Ali pa jo ima on še rad? O, še, še. Najsi se pamet še tako upira, srce ne neha vptiti: še, še, še!... Tudi Marta ga ima rada. Čeprav tega ne pove, vendar diha iz vsake vrstice ljubezen. Toda: ali pisma ni sestavila zelo previdno? Ne, pisanje je jasno in odkritosčeno, kakršna je Marta sama. In črno na belem stoji, da nikoli ne bo vzela drugega... Res, nikoli drugega, ampak — njega tudi ne. Vedno si je žezele na lepo Dvornikovo domačijo, in ko ji je pozneje o kakem manjem gruntu govoril, ji ni bilo nič po volji. Zdaj je berač in s takim se noče za vse življenje zvezati. Tega, ki pač ne more zameriti. Ali on, kaj misli na ženitev z njo? Ne, resno ne več. Čeprav čisto lepo zasluži, bo še vendar dosti vode preteklo, da bo imel kaj pod palcem. Toliko ga je že izučilo, da čez noč ni mogoče obogateti. Prav zaradi tega, ker ima Marto rad, je ne sme priklepati na svojo revščino. Ne, nikakor ne! Ona pa to tudi spoznavlje in ne kaže želje, da bi se vzela. Čemu bi si potem razvalem ljubezen? Ne! Ljubezen brez zakona je bolezen; glavo omoti in srce zagreni. Zanj ni časa, da bi po dekletu izkoprneval. Delati mora in vse sile napeti, da pride zopet do veljave. Trdna deklečja ljubezen tako ni.

(Dalje sledi.)

shrambi je še bilo vse polno steklenic najboljših francoskih vin ter angleškega žganja. V bližini električnih peči so našli Italijani tudi šivalne stroje amerik. izvora.

Tekma med Badoglijem in generalom Graziani.

Poveljnik italijanskih čet na severu je maršal Badoglio, na jugu pa poveljuje general Graziani. Oba poveljnika prodirata z vso nagnlico v smeri proti Addis Abebi. Vsak bi rad prvi zasadil italijansko zastavo na vrh neguševe palače v Addis Abebi in bi se s tem činom za vse čase proslavil pred Italijani in bi postal deležen najvišjih Mussolinijevih odlikovanj ter priznanj.

poštenjak in značajen mož; držal se je pravila, da treba rajše krivico trpeti, kakor komu krivico storiti. Sedaj pa, dobiti Matija, počivaj od svojih trudov in uživaj plačilo pravičnih pri Bogu, kateremu si bil v vsem svojem življenju ponižen in zvest služabnik. — V Sv. Petru pa je ob istem času umrla mlada mati in gospodinja Terezija Lešek, rojena Medved. Šele 4 leta je bila v zakonu, a je neusmiljena morilkajetika po dolgem hiranju pretrgala nit njenega življenja. Večna luč naj sveti dobiti materi, žalujočim ostalim pa naše iskreno sožalje!

DOPISI

Sv. Duh na Ostrem vrhu. Na velikonočni pondeljek smo imeli v tukajšnji fari Sv. Duha redko slovesnost. Bilo je namreč umeščenje našega provizorja č. g. Vinko Holcmana za župnika, ki ga je izvršil g. dekan iz Maribora ob assistenci dveh sosednih gg. župnikov. Kako priljubljen je gospod pri nas, je pokazalo občinstvo s svojo veliko udeležbo, da ga je spremljalo v cerkev. Ob 10. uri dopoldne se je zbralo občinstvo pred župniščem, kjer so mu tri dekllice čestitale z mičnimi deklamacijami. Nato se je pomikal sprevod proti cerkvi ob molitvi, ob zvokih godbe in ob streljanju možnarjev. V cerkvi so mu zapeli otroci gradiške šole mično od g. upravitelja Turka v ta namen spisano pesmico. Želimo g. župniku obilico božjega blagoslova!

Ruše. Prostovoljna gasilska četa v Rušah bo na Vidov dan, to je 28. junija t. l., na slovesen način blagoslovila in razvila svoj novi gasilski prapor. V ta namen je priredila nabiralno akcijo najprej v najožjem krogu, med svojim članstvom, ter nabrala čedno sveto 2200 Din. Vsi člani so se odzvali akciji četne uprave ter nabavili nekateri zlate po 100 Din, nekateri pa srebrne spominske žeble po 50 Din. Najbolj se je odlikoval gasilec Jurij Handl, četni orodar, ki je daroval četi v ta namen kar 200 Din. Za to plemenito gesto ga je imenovala četna uprava na častno mesto praporščaka. Ker se je nabiralna akcija uvedla tudi med ostalim občinstvom, je četna uprava sklenila razen v spominsko tabelo v četni kroniki tudi v časopisu poročati od časa do časa imena darovalcev in darovanih svot. Tovarišu Handlu najlepša hvala, drugim pa: posnemajte!

Razkrije pri Ljutomeru. že dolgo naš kraj ni doživel tako veličastnega dne, kakor je bil velikonočni pondeljek, ko smo krenili iz sosedne Gibine z našimi novimi zvonovi v spremstvu ogromnega špalirja biciklistov, jahačev, belo oblečenih deklet, pevcev in duhovščine s preč. g. dekanom iz Nedelišča na čelu proti cerkvi. Za temi se je zibala počasi po cesti nepregledna množica ljudstva. Po prihodu k cerkvi je bila pridiga g. Cigltha, bivšega ravnatelja in ustanovitelja zavoda sv. Ivana, potem slovenska sv. maša g. dekana. Takoj po slovesni sveti maši smo začeli vleči zvonove v stolp, tako da se nam je končno veliki zvon skril za najvišjo lino stolpa 5 minut pred eno uro popoldne, ob pol štirih popoldne so nas potem skupno vzi zvonovi poklicali k blagoslovu.

Teharje. Proslava slovenskega kmečkega sadjarja Mihaela Vizjaka na belo nedeljo dne 19. aprila je bila velik kmečki praznik. Od vseh strani so prihajali ljudje na Pečovje ter ob 3. uri popoldne zasedli vso prostorno dvorišče Vizjakovega doma. Po pozdravnem govoru je g. župnik Vesensjak blagoslovil spominsko ploščo velikemu sadjarju, ki je v letih 1814 do 1892

živel na domu Pečovškove domačije. Zastopniki banske uprave in domače sadjarske podružnice so popisali plodovito delo zaslужnega domačega kmeta-sadjarja. Domačini pa so goste prijazno povabili k okusno in bogato obloženi mizi. Je bil to eden redkih slučajev med Slovenci, da se je priprostemu kmetu postavil časten spomin.

Polzela. Običajen shod na gori Oljki, ki bi moral biti dne 3. maja, letos odpade in sicer zaradi sv. barme, ki bo isto nedeljo v Šmartnem na Paki, drugi dan pa v Braslovčah. Kedaj bo prihodnji shod na gori Oljki, se ob objavilo pravočasno župniškim uradom in po časopisu.

Polzela. Po naredbi banovine je bivša uprava občine Polzela morala dne 14. t. m. odstopiti ter oddati posle novemu gerentu, kateri bodo imel mnogo opravka, da uredi vse razmere. Ob tej priliki so nekateri nosili žalne trakove. Pri prihodnjih občinskih volitvah, katere bodo zaradi sv. barme za nekaj časa preložene, bomo pa že mi volilci poskrbeli, da bodo častno izpade za stranko JRZ!

Šoštanj. Ker nam je romanje na Sv. Višarje vsled državne meje zabranjeno, bomo tudi letos, kakor lansko leto, na binkoštno soboto 30. maja poromali na Plešivec k Sv. Uršuli. Romarji naj se zborejo ta dan zjutraj v Zavodnjem, kjer bo ob 7. uri sv. maša. Ob 10. uri prisostvujemo spet sv. maši v Št. Vidu in ob 5. uri popoldne bodo v cerkvi Sv. Uršule večernice. Na binkoštno nedeljo je ob pol šestih zjutraj božja služba. Nazaj grede krenemo v Javorje, kjer bomo lahko ob 10. uri deležni milosti sv. maše, nakar se podamo k Sv. Križu pri Belih vodah, kjer je na binkoštni pondeljek znan romarski shod. Vabimo k prav številni udeležbi!

Žalec. V nedeljo dne 3. maja, ob 9. uri dopoldne, bo poskusno in propagandno škropiljenje hmelja proti perenospori na njivi g. Mihaela Jošta pri žalcu, nasproti gostilne Aubreht. Sodelovalo bo 10 do 15 škropilnic raznih tipov, domačih in inozemskih, tako da bode zamogeli

vsak na licu mesta vse škropilnice pregledati in preizkusiti.

Sv. Rupert nad Laškim. Neki naš mož, ki zna nekoliko misliti, je rekel, da živimo v času ugank. Prva uganka: Kako je to, da letos ni bilo prave zime, da je sneg, kolikor ga je bilo, kar čez noč skopnel? A še težja je naslednja uganka! Da bi se popravila krivica, ki jo je zaregil nad staro občino Sv. Rupert zloglasni po-farski režim ter jo raztrgal na dva protinaravna kosa, se je ob prihodu pravičnejših javnih razmer takoj oglasilo nad 70% volilcev stare občine Sv. Rupert ter pravilno in odločno zahtevalo s svojimi podpisimi, da se vrne občina in tako popravi očividna krivica. Doslej se še to ni storilo.

Sromlje. Na uradnem potovanju v brežiškem rezetu nas je dne 15. aprila obiskal g. ban dr. Marko Natlačen. Veselo so zapokali topiči, ko se je prikazal banov avtomobil in se bližal naši vasi. Z živijo-klici ga je naše ljudstvo sprejelo, ko je stopil iz voza. V imenu in vpričo lepega števila Sromljanov je pozdravil g. bana domači g. župnik Stefan Štiper. Ker tukajšnji g. župan ni bil navzoč, je pozdravil g. bana v imenu občine odbornik član JRZ Avšič Ivan, v imenu krajevne organizacije JRZ predsednik g. Strgar Anton, v imenu gasilske čete načelnik Suša Franc, v imenu solarjev Avšič Ivan iz 4. razreda in upravitelj šole g. Slavko Župevc. G. ban je odgovoril v lepih in prisrčnih besedah ter obljudil, da bo storil, kar je v njegovih močeh. Potem se je odpeljal proti Bizejskemu.

Peter Reštar rešetari.

Kače se levijo. Kače spomladi slečijo staro kožo in se pokažejo v novi koži. Tudi pri nekaterih ljudeh je taka navada. O tej navadi bo predaval samo Janez Pucelj, če ga bo kdo hotel poslušati.

Jubilej je tu! Obletnica znamenitega 5. maja 1935 je tu. Ali se spominjate, kako so »Slovenskega gospodarja« lovili, ker je propa-

giral za prvo nedeljo v maju abstinenco. V nekem kraju so poln koš »Slovenskega gospodarja« konfiscirali. Prišli so namreč prepozno na to, kaj je navodilo pomenilo. Slovenci pa so ga razumeli. Tudi danes bodo razumeli, ko pozivam: povejte številke za vsako volišče, da bomo videli, kako je vodil volitve Jevtičev krobač. Samo to zahtevamo za jubilejno darilo.

Kukavičje jajce. Spomladi znese kukavica v tuje gnezdo jajce in druge ptice vzredijo kukavice. Čudno, da se je lani 5. maja tudi Jevtiču kaj takega zgodilo.

Ma, kje je Marušič? Ma ga ne znam.

JNS-Feniks. Feniks je ptica, ki se vrže v ogenj, pa pride prerojena iz njega. JNS je tudi

to poskusila. Samo da je prišla iz ognja prisnjena.

Francoski kandidati, ti so še hujši kot pri nas. Eden je imel na plakatih: Jaz sem za cesarsko republikanski sovjetski fašizem. Sem brezverski katoličan, ki hodim v protestantovsko cerkev.

Zmagala oba. Mussolini je zmagal v Abesi-niji. Neguš je zmagal pri seji Društva narodov.

Borbačice. Stari jugoslovanski plavi srajčnik ni mogel dobiti pristaša med moškimi, pa je sedaj začel zbirati borbačice, Edino orožje, ki ga bodo smeles nositi, bodo dolgi nohti.

Na Slomškove praznike v Maribor.

Vsa Slovenija se že pripravlja na lepe Slomškove praznike v Mariboru.

Maja meseca se bodo po vseh župnih cerkvah in tudi po domačih kapelicah opravljale molitve za beatifikacijo in čitale Slomškove šmarnice.

Za 27. junij pripravljajo fantje po vseh vrhovih Slovenije kresove. Posebno v oklici Maribora bodo v soboto zvečer kresovali, da bode Slomškovo mesto v vencu kresov.

Na nedeljo dne 28. junija se zberemo k zborovanjem, kjer bomo še bolj spoznali veličino Slomškovo. Prišli bodo slovenski fantje na kolesih iz vseh delov domovine. Možje bodo imeli svoje zborovanje, isto tako tudi žene in dekleta.

Ta dan se bo prvič igrala igra »Naša apostola«, vprizorjena na prostem, kjer sodeluje nad 200 ljudi.

Zvečer po koncertu »Vnebovzetje« bo sprevod mož in fantov z bakljami. Tega sprevoda naj nihče ne izpusti! Možje in fantje, vam bo tako dana prilika, da samo vi zbrani v eni vrsti iz vse domovine, pokažete globoko vero našega naroda v Boga, katerega boste v skupnem sv. obhajilu prosili, da naj usliši naše mo-

litve. Nič ne bomo skrivali svoje vere! Nič ne bomo tajili svojega zaupanja v Boga, kot goreča reka bomo šli po mestu, da bodo sovražniki Kristusovi videli discipliniranost naših vrst! — Možje in fantje, najlepša točka vsega sporeda je izročena vam! Izvedite jo vzorno!

Na praznik sv. Petra in Pavla pa se bo zbral ves narod, od malih do velikih, od blizu indaleč, da se združi v skupni molitvi. Samo varuh hiš naj ostanejo doma! Naša molitev do neba, naš klic do sv. Očeta — toliko nas mora biti zbranih v pobožni molitvi! Pripravljajte se!

Molite v ta namen, da bi prireditev uspela!

Zbirajte sredstva, da boste mogli v Maribor! Odtrgajte se čemur koli, samo da zberete sredstva za Maribor!

Preskrbite si narodno nošo!

Pevske skupine se vadite pesmi, iste kot jih smo peli lani na evharističnem kongresu.

Godbe se vadite, da boste mogle nastopiti.

Občinski uradi in župni uradi naj ustrežejo našim prošnjam!

Slomškova družina.

Domače novice.

Cenjenim statiteljem! Radi oglasov smo morali v današnji številki izpustiti nadaljevanje naše druge povedi »Svete gore«.

Avtomobilска nesreča. Na cesti pri Slovenski Bistrici je zgubil oblast nad avtomobilom trgovec Cehtel od Sv. Martina na Pohorju. Avto je zadel ob cestno drevo. Vozilo se je razbilo. Nezavestna in s strtim prsnim košem sta obležala Cehtel in njegov sosed, mesar Bukovnik.

Vlom v sredi dneva. Dne 27. aprila je odprl s ponarejenim ključem neznanec v popoldanski uri izložbeno okno drogerije g. Josipa Vladovič na Aleksandrovi cesti v Mariboru. Odnesel je fotografičnih aparator za 11.500 Din.

Dva požiga. V Ješencah pri Framu sta posestniku Ivanu Hojnku zgorela hiša in gospodarsko poslopje. — V Jelenčah v občini Pesnica je uničil ogenj gospodarsko poslopje Antona Frasa. V obeh slučajih gre za požig.

Smrtna nesreča kolesarja. V Stanežičah pri Ljubljani je zadnjo nedeljo smrtno ponesrečil s kolesom Lovrenc Zadel.

Prireditve.

Sv. Vid pri Ptiju. Tukaj se vrši v nedeljo 3. majnika po rani sv. maši veliki tabor mož in fantov JRZ za cele Haloze in spodnje Ptujsko polje. V naše revne Haloze pride pogledat naš slovenski minister g. dr. Miha Krek. Sporočiti in tolmačiti nam hoče naše politične in gospodarske razmere.

Sv. Ana v Slov. goricah. V nedeljo dne 3. in v nedeljo dne 10. maja se na splošno željo fa-

Sadjarji in vinogradniki!

Varujte sadovnjake in vinograde nevarnih bolezni in živalskih škodljivcev. Zanesljiv uspeh Vam jamčijo sledeča naša sredstva:

NOSPRASEN, kombinovano sredstvo za odvračanje škrlna, gnilobe in plesni na sadnem drevju ter peronospore na vinski trti in za zatiranje raznih živalskih zajedavcev, kakor gosenic jabolčnega zavijača, pedica, kiseljaka it. d.

ARESIN ali I. G. švajnfurtsko zelenilo kot dodatek žveplovi apneni brozgi ali bordoški brozgi za ugonabljanje živalskih škodljivcev, ki objedajo zelene dele sadnega drevja in vinske trte.

SOLBAR proti kodravosti breskovega listja in listja vinske trte, proti plesni na jabolkah, breskvi in vrtnicah.

APHIDON za letno in zimsko škropljene proti kaparjem, krvavi uši in listnim ušicam.

GRALIT za prašenje vinske trte proti kiseljaku. **ARBOCOL** lepivo za lepljive pasove proti mravljam in gosenicam.

Ta in druga naša sredstva se dobre pri: Kmetijski družbi in vseh njenih skladisih; tt. M. Berdajs, Maribor; tt. I. V. Poberaj, Ptuj. 576 Obširna navodila daje: »Jugefa« k. d. Oddelek za zaščito rastlin, Zagreb, Preradovičeva ulica.

ranov ponovi igra »Pasijon«. Predstava se vrši obakrat popoldne ob treh v Katoliškem prosvetnem domu.

Dopisi.

Sv. Urban nad Mariborom. Dne 23. aprila t. l. smo spremili k zadnjemu počitku na tukajnjem pokopališču blago ženo Marijo Rožič. Bila je mati pred leti preminule gospe Cafuta, žene kamniškega organista ter po vsem Šobru veleuglednega kmetvalca Alojzija Rožiča. Žalujočim naše iskreno sožalje!

Kamnica pri Mariboru. Pred kratkim, dne 18. aprila, je za vedno zatisnil svoje trudne oči Iv. Krajnc, posestnik in veleugledni vinogradnik v Kamniškem dolu. Bil je na vse strani poštenjak, blagoden kmet, kateri je imel vselej in za vsakega odprto srce ter radodarne roke. Marsikateri ubožnik bo tega moža pogrešal, v prvi vrsti pa kamniška cerkev, občina ter različne druge socijalne ustanove po celo župniji. Blag mu spomin! Žalujočim preostalom naše iskreno sožalje!

Sv. Marko niže Ptuja. Regulacija Drave, ki se je pričela meseca avgusta, je skoro končana. Prekinjena je le radi tega, ker se je pričelo poljsko delo. Postavljeni so že širje veliki jezovi počez. Ta način birjenja je v naših krajih doslej še malo znan. Obnesel pa se je na Muri. Nekateri mislijo, da bi bilo bolje, ako bi bili jezi zgrajeni poševno, ali pa napravljen obrežni nasip, toda pozabljajo, da regulacija še ni popolna. Manjka še nasip, ki te jeze veže. Ko bo še to storjeno, bo bir tako soliden, da bolj ni mogoče. Naenkrat pa seveda vsega ni mogoče napraviti. Za zdaj smo pa vsi hvaležni pristojnim činiteljem, da so se takoj, ko so prišli do veljave, in oblasti, učinkovito zavzeli za naše potrebe in nam naklonili tudi čez zimo lep zaslužek.

Satahovci. V četrtek 23. aprila smo spravili z lepimi častmi k večnemu počitku 78letno Jablanovčeve mater. Trije sinovi in obe hčerki, vse že poročeni, so ji preskrbeli veličastni pogreb, ki ga naša vas še ni videla. Pogrebne obrede je ob asistenci opravil domači kaplan g. Vojkovič, presunljivo poslovilno pesem pa je zapel g. kantor Tuš. Sprevd od hiše žalosti do kapele in dalje na vaško pokopališče je spremljala godba bakovskih gasilcev, kajih agilen član je najmlajši sin Jožef. Pokojnici, vzgledni krščanski ženi in dobrí materi in zvesti prebirateljici »Slovenskega gospodarja« večni mir in pokoj!

Poslednje vesti.

Iz domače politike.

Vlada je sprejela dve novi uredbi kmetijskega ministra in sicer uredbo o ozdravljenju kmečkih zadrug v Zagrebu in o pomoči deležnikom agrarne reforme.

Nov ban savske banovine. Dosedanji ban savske banovine dr. Mirko Kostrenčič je bil vpojen. Za novega bana je bil imenovan dr. Viktor Ružič, odvetnik na Sušaku. Rodil se je na Sušaku leta 1893.

Novice iz drugih držav.

Volitve na Francoskem. Po letu 1932 so se vrstile zadnjo nedeljo zopet volitve v francoski parlament. Od 618 volilnih okrožij je bilo že 26. aprila izvoljenih 183 poslancev. V 433 volilnih okrožjih ni prodrl nobeden kandidat, ker jih je bilo skupaj 4807. Odločitev o teh bo padla prihodnjo nedeljo 3. maja pri ožjih volitvah. Udeležba je znašala nad 80%, v Parizu nad 90%. Leta 1932 so dobili komunisti v celi Franciji 790 tisoč glasov, tokrat pol drugi milijon. Volitve so se vrstile čisto mirno.

Smrt egiptovskega kralja Fuada pričakujejo vsak čas.

Italijani prodirajo proti Addis-Abebi s kolono 3000 avtomobilov, na katerih je 10.000 Askarov in črnih srajc proti Addis-Abebi, katero upajo doseči koncem tega tedna.

Pozdrav iz južne zemlje.

(Dopis iz Buenos-Airesa.)

Vesele praznike bi vam radi voščili in smo sklenili, da to napravimo. In, kaj ne bi bili veseli tega domisleka tako zgodaj, ko je vendar šele tiha nedelja! Pa je vendar naša roka prekratka, da bi porinila ta pozdrav čez morje tako urno, kot bo tukaj Velika noč. Pa naj vseeno velja naš velikonočni pozdrav. Saj smo voščili že pred prazniki! Toda daleč je, daleč!

Komaj čakam, da pride kaj sem čez lužo. Pa pride Slovenec, pride Domoljub, Slovenski gospodar, Prekmurske novine, pa berem na datum; da je že vsaj tri tedne tega, ko ste tisto brali doma, če ni še več! In še to se tudi primeri, da čakm zastonj, ker se izgubi.

Tam imate pomlad, tukaj se nam ponuja jesen. Pa je čudna ta jesen. Neke dneve oni teden je bilo tako hladno, da so mi knofi kaj prav prišli. Le 8 C je bilo zjutraj in morda še manj. Prejšnje dneve smo imeli pa drugače. Neko noč je tako pokalo in treskalo, kot da je sodni dan. Pa tudi lilo je tako, kot da se je vse vrtilo. Ceste so se spremenile kar v reke in je drla voda v nekem delu mesta na glavnih ulicah čez meter globoka in seveda tudi vdrla v kleti in nizka stanovanja, kar je posebno za siromake velika nesreča, ko mnogi stanujejo v podzemeljskih prostorih,

Naša služba božja gre svojo pot naprej. V obeh tehnikih objavljam tudi cerkveni vestnik, pa sem v enem dobil odgovor, da »farjev« nič ne rabijo in da upa dopisnik, da bo moj glas postal »glas vpijočega v puščavi«. Bo najbrže precej veliko takih ljudi, ki tako misljijo in govorijo, je pa tudi vedno več tistih, ki kažejo dobro voljo in se tako polagoma le veča število. Izza vsakega vogla prikoraka kaka skupina, pa

ko je ura za začetek, je že toliko, da je za dobro voljo. Gospod Ciril Jekše si pa prizadeva s petjem in ima kar dva zbara, otroškega in dekliškega. Za veliko noč bo pa še z mešanim nastopil, da bomo imeli vsaj nekaj sledu Velike noči, ki jo doma tako lepo Slovenija praznuje s prelepim petjem in procesijo. Prve težave, ko so nam pri naših večernicah peli španski otroci, smo že srečno preboleli.

Posebno zaželjena stvar našim so domači listi. Vsako nedeljo razdelim kar imam, pa je vedno premalo. Ko bi ne bila pošta tako draga, bi se kar priporočal upravam listov, naj mi posiljajo kaj več izvodov.

Buenos Aires, 30. 3. 1936.

Hladnik Janez, slov. kaplan.

Širite „Slov. gospodarja“!

**V maju
Mariji
oltarček!**

Marijine kipe in slike v raznih velikostih in izpeljavah po najnižjih cenah, kakor tudi Slomšekove in druge šmarnice kupite v prodajalni

**Tiskarne sv. Cirila
Ptuj, Slovenskitrg 7**

SLUŽBE:

Ofer, oženjen, se sprejme, Rošpoh 87, ali v trgovini Maribor, Koroška cesta 20. 569

Pridnega hlapca ali deklo sprejmem. Savernig Ernest, pek, Sv. Trojica v Slov. gor. 561

Tkalski stol z orodjem proda Franc Sušnik, Sv. Jakob v Slov. goricah 22. 558

Hlapec h goveji živini in dekla za kmečko delo se sprejmeta takoj. Ponudbe poslati na upr. lista pod »Zanesljivka«. 586

Sprejmem kolarskega vajenca in dobro izvezba-nega pomočnika. Štern Anton, Rače. 584

Za vinske kraje se išče dober sodar in sedlar. Matzenau, Meierhof, Prosenjakovci, Murska Sobota. 582

POSESTVA:

Prodam posestvo 26 oralov. Ploj Jožef, Nadbišec 21. Sv. Lenart v Slov. goricah. 562

Banovinski odbor JRZ

Javljaja globoko užaloščen, da je Bog nepričakovano poklical k sebi uglednega člena stranke, gospoda

Vladimirja Pušenjaka

bivšega poslanca SLS ter vnetega bojevnika za ljudske pravice.

Ohranili ga bomo v trajnem spominu.

Peronospora

ne bo škodovala Vašemu vinogradu, ako škropite z znano 99—100%

**modro galico
,ZORKA‘**

Upravni odbor in uradništvo
Mestne hranilnice v Mariboru
javljata žalostno vest, da je njihov predsednik, gospod

**VLADIMIR
PUŠENJAK**

nadrevizor Zadružne zveze itd.

dne 23. aprila 1936 umrl.

Zasluznega moža, ki si je pridobil za naš zavod nevenljivih zaslug, ohranimo v blagem in trajnem spominu.

Maribor, dne 23. aprila 1936.

Na prodaj hiša, novo gospodarsko poslopje, 5 oralov zemlje, ob banovinski cesti med letoviščem Rimske Toplice — Laško, bivša goščilna, kamnolom za dohavo na banovinsko cesto, po ugodni ceni. Točne informacije pri: Golob Karl, pošta Sv. Jedert nad Laškim. 000

Dam v najem žago in mlin ob Bistriškem potoku in prodam lojterski voz. Jurše Jakob, Bistrica, p. Ruše. 566

Prodam posestvo 6½ orala na Kušeniku št. 5. Več se izve na Vukovskem vrhu 23, Jarenina. 563

Malo posestvo v Crešnjevcih 5 in pol orala, zidana hiša, v bližini postaje Gornja Radgona, se proda. Naslov v upravi lista. 583

RAZNO:

Birmanska darila: ure, zlatnino, srebrnino, si oglejte, predno nakupite, veliko izbiro pri urarju J. Mulavec, Maribor, Kralja Petra trg, most, Magdalena. 438

Kovačica z orodjem na prodaj. Maribor, Slovenska ulica 26. 589

Prodam 3000 kg ržene slame. Ivan Škofič, trg., Sv. Barbara v Halozah. 587

Kalano, žagano in okroglo kolje za vinograd in sadna drevesa prodaja Gnilšek v Mariboru, Razlagova ulica 25. 520

Pri »Starinarju v Mariboru, Glavni trg 18 in na Koroški cesti 3, dobite veliko ostankov svile, delena, cajga, tiskovine, belo in rujavo platno, več vrst za moške srajce, ostanki volne od 10 Din, ostanki žameta, otročje obleke, moške in ženske srajce, hlače, čevlje, predpasnike, nogavice vse velikosti. 585

Kupim knjižice Krekove posojilnice v Mariboru. Ponudbe z navedbo cene poslati na upravo našega lista pod: »Plačam v gotovini. 582

Lastin za čevlje dobite v trgovinah Senčar, Maia Nedelja, Ljutomer in Strigova. 573

Cepljeni trs traminet rip. portalis, muškat-silvanec Goethe dobavlja Straka Joško, Blato, Konjice. 578

Za birmo in pomlad so zopet znižane vse cene v manufakturni in modni trgovini. 575

Petek - Celje

Prispele so velike količine raznega blaga ter bodete prav go tovo našli vzorec, ki Vam bo ugajal in pristojal. Naše nizke cene so že povsod priznane ter je naš princip: mal zaslужek — velik promet. Dobra in točna postrežba Vam je zajamčena ter se priporoča

nova trgovina z novim blagom in novimi nizkimi cenami.

Petek - Celje

Mestna občina mariborska
javlja žalostno vest, da je njen zaslužni član mestnega
sveta in načelnik finančnega odseka, gospod

Vladimir Pušenjak
zadružni nadrevizor itd.

dne 23. aprila 1936 umrl.

Maribor, dne 23. aprila 1936.

Časten mu spomin!

Za birmo!

žepne ure Din 35.—
Anker ure Din 50.—, 90.—, 140.—
zapestne ure Din 95.—
zlate ročne ure Din 230.—

Budilke Din 45.—
kuhinjske ure Din 80.—
Poročne prstane, 14 kar. zlato,
komad Din 70.—

M. ILGERJEV SIN
urar — juvelir
Maribor, Gosposka ulica 15.
Olajšani plačilni pogoji. — Cenik
brezplačno. 564

Ugoden nakup!

Otroče jopice po 10, 15 in 20 Din dobite v
TRPINOVEM BAZARJU, MARIBOR
Vetrinjska ulica 15. 1291

Inserirajte!

OBLEKE
PERILO
OVRATNIKI
NOGAVICE
KRAVATE
KLOBUKI
ČEVLJI
DEŽNIKI
I.T.O.

MARIBOR
GLAV. TRG

J. LAF

Za veliko Celje si je manufakturana trgovina **Franc Dobovičnik v Celju** nabavila za spomlad in poletje ogromne množine vseh najrazličnejših vrst sukna in sploh vsega blaga za obleke od najcenejše do najfinješ kvalitete. Vse to novo blago se prodaja po brezkonkurenčnih, najnižjih cenah. Vsak, ki pride v Celje, naj si ogleda to novo preurejeno, veliko trgovino. **Evo dokaze:** 4 m sportnega sukna za fantovske obleke Din 52.—, 3 m špricštifa za sportne moške obleke Din 75.—, 3 m šveiotkamgarna za moške obleke ali ženski kostum Din 90.—, 3 m lepega vzorčastega sukna za moške obleke Din 120.—, 3 m modnega športskna za moške športobleke Din 165.—, 3 m modnega temno, vzorčastega sukna za moško obleko Din 195.—, 3 m finega volnenega kamgarna, modni vzorci v vseh barvah Din 300.—, 4 m oksforda ali belega platna za Din 20.—. Za neveste za celo obleko od Din 100.— naprej. Šivane odeje in moško perilo iz lastne tovarne najceneje. Priporoča se Vam za nakup blaga za moške in ženske obleke znana tvrdka 640

Franc Dobovičnik, Celje, Gosposka ulica št. 15.
katera Vam jamči za pošteno mero, najnižjo ceno in za dobro kakovost.

Zidake, strešnike

dobavi najceneje opekarna Ormož. 512

Za mesec junij

vam nudimo sledeče kipe:

Sree Jezusovo

cm	20	30	32	35	40
Din	20.- 55.-	30.- 35.- 37.-	40.-	48.- 55.-	
cm	50	55	65	75	90
Din	70.-	100.- 155.-	300.-	310.- 1720.-	2150.-
Sree Jezusovo z razpetimi rokami					
cm	22	25	30	40	
Din	100.-	120.-	160.-	280.-	

Pri naročilu napišite velikost in ceno.

Priporočamo se za naročila!

TISKARNA SV. CIRILA V MARIBORU.

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI

ZAVARUJE:

POŽAR
VLOM
STEKL
KASKO
JAMSTVO
NEZGODE
ZVONOVE
ŽIVLJENJE
KARITAS

Vsek slovenski gospodar zavaruje sebe,
svoje in svoje imetje le pri naši zavarovalnici. 167

**Denar naložite najbolje in najvarnejše pri
Spodnještajerski ljudski posojilnici
Gosposka ulica 23 v Mariboru**
registrovana zadruža z neomejeno zavezo.

Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri. Stanje hranilnih vlog Din 53,000.000.—.